საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

ოთხშაბათი, 24 აგვისტო, 2011 წელი.

№157 (6768)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბრძოლის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

კახეთი რომ წყალს მიჰქონდა მღვრიეს, პრეზიდენტი ნებივრობდა ზღვაში...

③

მეფის სიზმრების მინისტრი და თანამედროვე მატროსოვები

მსოფლიოს „შერეკილები“

პოლკოვნიკის ბოლო დღეები

⑨

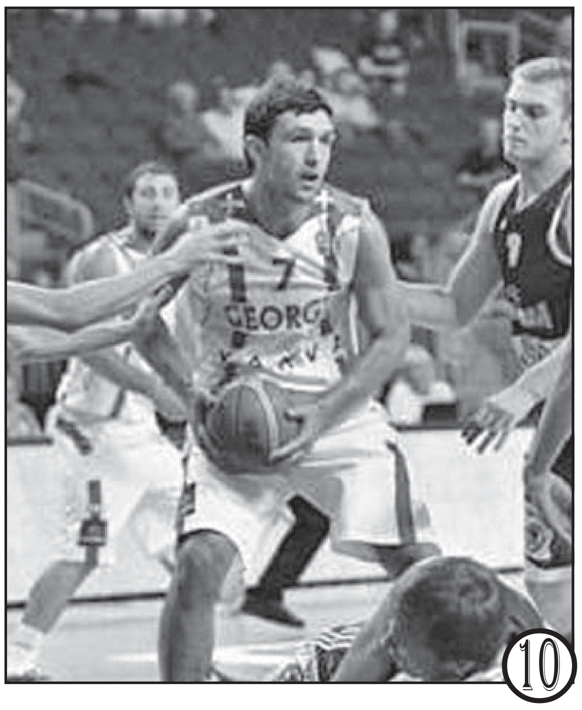

⑩

გაგა ფაჩულია – კავკასიელი ტერმინატორი!

მივმართავთ ქართული თეატრის მოღვაწეებს, გამოხატონ თავიანთი დამოკიდებულება ამ ამორალურ ფაქტთან დაკავშირებით

საქართველოს თეატრალური საზოგადოების პრეზიდიუმი უკიდურესად აღშფოთებულია რობერტ სტურუას რუსთაველის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელის თანამდებობიდან ყოველგვარი საფუძვლის გარეშე მოხსნის გადაწყვეტილებით.

მივმართავთ ქართული თეატრის მოღვაწეებს, გამოხატონ თავიანთი დამოკიდებულება ამ ამორალურ ფაქტთან დაკავშირებით.

მივმართავთ თავად რობერტ სტურუას – ნუ დათმობს პოზიციას, ძალა მოიკრიბოს და ზურგს ნუ შეაქცევს ქართულ თეატრს!..

საქართველოს თეატრალური საზოგადოების პრეზიდიუმი

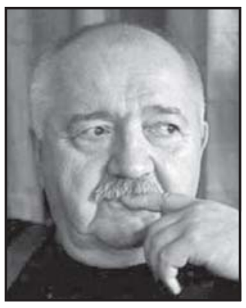

ნატაშა ჩხიკვაძე:

რობიკომ და რამაზმა შექმნეს დიდი ეპოქა მსოფლიო თეატრში

რუსთაველის თეატრის მსახიობის რამაზ ჩხიკვაძის მეუღლემ ნატაშა ჩხიკვაძემ გარდაცვალებამდე ნახევარი საათით ადრე მედიაკავშირ „ობიექტივს“ ინტერვიუ მისცა, რომელშიც რობერტ სტურუას თანამდებობიდან გათავისუფლებასთან დაკავშირებით ისაუბრა.

ნატაშა ჩხიკვაძის შეფასებით, რობიკო სტურუამ მსოფლიო თეატრში დიდი ეპოქა შექმნა და საქართველოს გაცნობა სწორედ მისი სპექტაკლებით მოხდა.

– მე ვსაუბრობ და ცრემლებს ძლივს ვიკავებ, რადგან არ მინდა, რამაზმა ჩემი თუნდაც ერთი ცრემლი დაინახოს. იმან, რაც მოხდა რობიკოსთან დაკავშირებით, ჩვენ ძალიან შეგვაწუხა, რადგან ჩვენი ცხოვრების საუკეთესო წლები გავატარეთ ერთად და გვერდიგვერდ. შესაძლოა ყოფილიყო წყენებიც ან სხვა რაიმე გაურკვევლობა, მაგრამ ეს არის ძალიან პირადული და სუბიექტური. მთლიანობაში რამაზმა და რობიკომ შექმნეს დიდი ეპოქა მსოფლიო თეატრში. მე მაქვს ყველაფერი შენახული – ყველა სტატია, სადაც წერდნენ, რომ ეს არის ახალი თეატრი, რომელიც არ აქვს არც სტანისლავსკის, არც მეირჰოლდის და არც სხვას. ისინი იპყრობდნენ მსოფლიოს და მსოფლიო იყო მათ ფეხებთან. მაშინ თითქმის არავინ იცოდა, რა იყო საქართველო და ყველა ეცნობოდა საქართველოს მათი სპექტაკლებით, – განაცხადა ნატაშა ჩხიკვაძემ.

მისივე თქმით, ყველამ უნდა შეიგნოს, რომ ვერავითარი ახალი სპექტაკლებით და არავითარი ახალი თეატრებით ხელოვნების ახალ ისტორიას ვერ დაწერენ – ვერასოდეს.

– ისტორია რჩება ისტორიად. თქვენ შექმენით უდიდესი ისტორია, რომელსაც ვერასოდეს ვერ წაშლით, – მიმართა ნატაშა ჩხიკვაძემ რობერტ სტურუას.

ამასთან, მან გენიალურ რეჟისორს „გამძლეობა“ უსურვა და განმარტა, რომ რამაზ ჩხიკვაძე ძალიან ცუდადაა იმ ამბის გამო, რაც რობერტ სტურუასთან დაკავშირებით მოხდა.

– მტკივა და ვწუხვარ, რომ ჩვენ ვცხოვრობთ ასეთ დროს, ვწუხვარ, რომ ჩვენ მივეცით სიცოცხლე ამ ქვეყნის ხელოვნებას, რომელსაც უცებ სანაგვეზე ისვრიან. **რობიკო, გაუძელი, მედგრად იყავი, ჩემო ძვირფასო და იცოდე, რომ შენთვის ღიაა ყველა კარი. შენ კიდევ შექმნი შედევრებს...** რამაზს ახლა სძინავს, ის ძალიან, ძალიან ცუდად არის. შენ არც შეგიძლია წარმოიდგინო, ის როგორ მდგომარეობაშია. ის გამუდმებით ფიქრობს შენზე. იყავი ჯანმრთელად, – აღნიშნა მან.

ინტერვიუს ბოლოს ნატაშა ჩხიკვაძემ მადლობა გადაუხადა ყველა მაყურებელს, ყველა გულშემატკივარს, ვისაც შეუძლია **„ახსოვდეს, შეაფასოს და დააფასოს, ხოლო „მათი მსაჯული, ვინც ღალატი გამოიჩინა და ვისაც არ ახსოვს, იყოს ღმერთი“.**

შეგახსენებთ, რომ მედიაკავშირ „ობიექტივისთვის“ მიცემული ბოლო ინტერვიუს შემდეგ ნატაშა ჩხიკვაძე ნახევარ საათში გარდაიცვალა.

რამაზ ჩხიკვაძე: ვის აქვს იმის თქმის უფლება, რომ რობერტ სტურუას არაფერი უკეთებია? სირცხვილი არ არის?

რუსთაველის თეატრის მსახიობი რამაზ ჩხიკვაძე რობერტ სტურუას თანამდებობიდან გათავისუფლებას „სამარცხვინოს“ უწოდებს და აცხადებს, მსოფლიოს მიერ დასაცინი ფაქტი შეიძლება გახდეს, ქართულ კულტურაში მისი გრანდიოზული შემოქმედების ადგილი რომ არ აღმოჩნდა.

– რობერტ სტურუა იყო და უნდა ყოფილიყო კიდეც დიდხანს რუსთაველის თეატრში დასის სამხატვრო ხელმძღვანელად... რაშია საქმე? რა შუაშია რუსთაველის თეატრი და ხელოვნება იმასთან, რაც მან თქვა პრეზიდენტის სომხობასა თუ არასომხობასთან დაკავშირებით? რუსთაველის თეატრი რა შუაშია? ის ერთი და ორი კაცისა ხომ არ არის. ის მთელი საქართველოს მცხოვრებლებისაა. მინდა, ქართველი კაცი იყოს საქართველოში პრეზიდენტადო, ეს თქვა, მეტი არაფერი. მას არ უთქვამს, რომ სომხების წინააღმდეგია და სომხებისთვის არ უგინებია...ხელოვნება ხელოვნებაა, საქმე საქმეა, პოლიტიკური გააზრება სულ სხვაა. იმსჯელეთ, ბატონო, პოლიტიკურ მოსაზრებაზე, იმაზე, სწორია თუ არა ის. მაგრამ ხელოვნება აქ არაფერ შუაშია“, – აღნიშნა რამაზ ჩხიკვაძემ მედიაკავშირ „ობიექტივთან“ სატელეფონო საუბარში.

იხ. 2 გვ.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია გულწრფელად თანაუგრძნობს ბატონ რამაზ ჩხიკვაძეს ძვირფასი მეუღლის

ნატაშა ჩხიკვაძის

გარდაცვალების გამო.

პროტესტების ტალღა

არა, ბატონებო, ეს არ გამოვა!

რუსთაველის თეატრი ასეთი ერთსულოვანი, ალბათ, არასოდეს არ ყოფილა! რობერტ სტურუას ამჟამინდელმა პრობლემამ კიდევ უფრო გაგვაერთიანა და შეგვამჭიდროვა... ნამდვილად დასანანია, რომ ხელისუფლება, რომელსაც უამრავი სოციალური თუ ეკონომიკური საკითხი ვერ მოუგვარებია და მხოლოდ პოლიტიკური კოსმეტიკით ნიღბავს თავის უსუსურობას, ასე ხელაღებით ერევა ხელოვნებაში.

რობერტ სტურუა ამჟამად მარტო დიდი რეჟისორი არ არის. ის ჩვენი ხალხის მუდამ მღელვარე სულის გამომხატველია, მებრძოლი საქართველოს სიმბოლოა, რომლის ავად ხელის ხლებაც მკრეხელობაა ხელისუფლების მხრიდან.

მახსოვს, ავღანეთში საბჭოთა ჯარების შესვლის შემდეგ ლონდონის თეატრალურ ფესტივალზე საბჭოთა კავშირიდან მარტო რობერტ სტურუას სპექტაკლი „რიჩარდ III“ დაუშვეს, რომელმაც მთელი მსოფლიო აალაპარაკა. როცა უკვე აქეთ მოვფრინავდით და სტიუარდესას ვკითხეთ, რა ამინდია მოსკოვშიო, მან ასეთი რამ გვითხრა: **დღეს ამინდს თქვენი თეატრი ქმნისო.**

რაც შეეხება რობერტ სტურუას ქსენოფობიას, **ეს შურისძიების კიდევ ერთი შენიღბული ხერხია, რასაც სინამდვილესთან არავითარი კავშირი არა აქვს.**

სხვათა შორის, რობერტ სტურუას მხარდამჭერთა იმ სიაში, რომელიც გუშინ თქვენი გაზეთის ფურცლებზე გამოქვეყნდა, ჩემი გვარი რატომღაც გამორჩენილია, არ ვიცი რა მიზეზით.

ამიტომ ნება მომეცით, ამ წერილით ჩემი საპროტესტო ხმა შევუერთო ჩემი კოლეგების სამართლიან საპროტესტო ხმას და მეც იმათთან ერთად გავიმეორო: არა, ბატონებო, ეს არ გამოვა, რობერტ სტურუა კვლავაც რუსთაველის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელად დარჩება!

სოსო ლაღიძე,
საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსთაველის თეატრის მსახიობი.

რამაზ ჩხიკვაძე: ვის აქვს იმის თქმის უფლება, რომ რობერტ სტურუას არაფერი უკეთებია? სირცხვილი არ არის?

(პირველი გვერდიდან)

მისივე თქმით, სამწუხაროა არა მხოლოდ ის, რომ სტურუა საშინელი კრიტიკის ქარცეცხლში გაატარეს, არამედ მთელ მის შემოქმედებით მოღვაწეობას „ხაზი გადაუსვეს და თქვეს, რომ მას არაფერი უკეთებია“.

— ვის აქვს იმის თქმის უფლება, რომ რობერტ სტურუას არაფერი უკეთებია? ამით ვის მოატყუებთ?! სირცხვილი არ არის? როგორ, მაინცდამაინც ლონდონიდან გინდათ შემოგითვალონ, რას ლაპარაკობთ, ასეთი ამბავი სად გაგონილაო? ჩვენ რა, სულელები ვართ, რობერტის შემოქმედებას ასეთ გრანდიოზებს შორის რომ მიეცით ადგილიო?

ამასთან, მსახიობმა ისიც დასძინა, რომ ის უერთდება რუსთაველის თეატრის ახალი და ძველი თაობების მიმართვას, რომლებიც რობერტ სტურუას თეატრში დაბრუნებას მოითხოვენ.

„თუ რობერტს ისე აქვს გული გაციებული და ისეა შეურაცხყოფილი, რომ თეატრში მუშაობა აღარ უნდა, ეს სხვა საქმეა. მაგრამ არ შეიძლება, ასეთ განცხადებას ხელი არ მოაწერო და მას მხარი არ დაუჭირო. ქართველ ხალხს მივმართავ, არ დაიჯერონ ნათქვამი, თითქოს რობერტს არაფერი გაუკეთებია. თუ ერთ ადამიანს მაინც აქვს ნანახი მისი თუნდაც ერთი სპექტაკლი, ის არ დაიჯერებს იმას, თითქოს მისი შემოქმედება არ ვარგა“, — დასძინა ჩხიკვაძემ.

რაც თვალს მოხვდა

ხელისუფლება, სულ რომ ნეტარებს, ნეტავი ხალხზე როდისღა ფიქრობს?!

იმაზე, თუ როგორ ისვენებენ და ერთობიან საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლები, კარის მუსიკოსებთან და მსახიობებთან ერთად, „ბათუმის შერატონის“ რომელ სართულზე ცხოვრობს მიხეილ სააკაშვილი, არიან თუ არა იქ უცხოელი ტურისტები და როგორი ჩანს ჩვენი ქვეყანა ამ სასტუმროში, „ობიექტივს“ ესაუბრა გაზეთ „ქართლის ხმას“ რედაქტორი საბა წიწიკაშვილი, რომელიც „ბათუმის შერატონში“ გაეროს განვითარების პროგრამის მიერ დაფინანსებულ სემინარზე იმყოფებოდა.

— რომელი მედიასაშუალებების წარმომადგენლები მონაწილეობდნენ ამ სემინარში შენთან ერთად?

— იქ იყვნენ: სამეგრელოდან „ლაივ პრესის“ რედაქტორი, ცენტრალური ტელევიზიების და გაზეთების წარმომადგენლები. „იმედის“ წამყვანი ნოდარ მელაძე იყო სემინარზე, გაზეთ „პრაიმ ტაიმიდან“ - გიორგი ნიორაძე, რომელიც ადრე „პ.ს.“-ში მუშაობდა... სხვათა შორის, ეს ჟურნალისტები საკმაოდ კრიტიკულ შეკითხვებს სვამდნენ. აი, მაგალითად ასეთს — „რატომ არ ჩანხართ, რატომ არ ახმაურებთ, თუნდაც ციხის საქმეებს, პატიმრების ამბებს...“ სემინარზე მათ ეს აინტერესებდათ, მაგრამ ეთერში, რა თქმა უნდა, მსგავსი არასდროს გამიგია. ამ სემინარზე ყოფნისას საკმაოდ საინტერესო ფაქტებს წავაწყდი.

— მაგალითად?

— მაგალითად, „ბათუმის შერატონში“, ანუ ჩვენს ქვეყანაში არსებული პრესტიჟული სასტუმროებიდან ერთ-ერთში აღმოვაჩინე საქართველოს პრეზიდენტი, რომელიც სასტუმროს მე-14 სართულზე ცხოვრობს. მე ვცხოვრობდი მე-15 სართულზე და ერთხელ შემთხვევით მოვხვდი მის აპარტამენტთან. დაცვამ გამაჩერა — „აქ რატომ მოხვედიო“. ჩემს ნომერში მივდივარ-მეთქი. ასე აღმოჩნდა, რომ თურმე მე-14-ზე შევსულვარ.

მოგეხსენებათ, 14 აგვისტოს ბათუმში გათანამედროვებული „ქეთო და კოტეს“ პრემიერა გაიმართა. სწორედ იმ დღეს ვნახე ბატონი პრეზიდენტი, „ბათუმის შერატონში“ — თავის სართულზე გასამზადებლად ავიდა და სასტუმრო უკანა შესასვლელიდან დატოვა.

— სააკაშვილს სასტუმროს მე-14 სართული მთლიანად დაკავებული აქვს, თუ იქ სხვებიც ცხოვრობენ?

— მას მთელი სართული დაკავებული აქვს. ამავე სართულზე, მასთან ერთად კიდევ ცხოვრობს მაგალითად, რომელიმე მინისტრი, თუ ვინმე სხვა, ამის დაზუსტებით თქმა არ შემიძლია. ფაქტი ისაა, რომ მეთოთხმეტე სართულზე ჩვეულებრივ მოკვდავს შესვლა აკრძალული აქვს. საერთოდ, როცა სააკაშვილი სასტუმროშია, დაცვა გაძლიერებულია, როგორც პირველ სართულზე, შემოსასვლელში, ისე ზემოთ.

— სააკაშვილის გარდა კიდევ ვინ ცხოვრობდა „ბათუმის შერატონში“?

— მე ვნახე გია ბარამიძე, გიგი უგულავა, ეკა ტყეშელაშვილი, ზურაბ მელიქიშვილი, გიორგი არველაძე, არჩილ გეგენავა, კობა დავარაშვილი — ესენიც „შერატონში“ ცხოვრობდნენ. ერთობოდნენ როგორც ღია, ისე დახურულ აუზში, რის შემდეგაც ეგრეთ წოდებულ თურქულ აბანოებში შედიოდნენ. იცით როგორ არის?! — თუ ადამიანი აუზში იბანავებს, აუცილებლად მოხვდება ამ ე.წ. თურქულ აბანოში, ან სამასაჟეში.

— რადგან მთავრობის წევრები არიან, არა აქვთ უფლება აუზში იბანაონ და შემდეგ „თურქულ აბანოში“ შევიდნენ, მასაჟი გაიკეთონ?

— „ბათუმის შერატონში“ საკუთარი ფულით არ ვყოფილვარ და დისკომფორტი არ მქონდა იმისა, რომ აი, ასეთ ძვირადღირებულ სასტუმროში ვიყავი. მე იქ სხვა მიზნით, ჩემი აზრით, კარგი მიზნით ვიყავი, მაგრამ ისინი იქ არ ყოფილან სამუშაოდ. თუ დასასვენებლად და დროის სატარებლად იყვნენ, მაშინ ეს შეხვედრები და „ქეთო და კოტეს“ პრემიერაზე წასვლა, უკვე აღარ არის დასვენება — ისინი იქ იყვნენ ოფიციალურ გახსნაზე, პრემიერაზე. ანუ სამსახურეობრივად იყვნენ, ხომ?! ამ დროს, ძვირადღირებულ სასტუმროში ცხოვრებისთვის ბიუჯეტის თანხები იხარჯება. თან, მათი ნაწილი ოჯახის წევრებთან ერთად იყო.

— თუ გაიგეთ რა ღირს ერთი ღამის გათევა, „ბათუმის შერატონში“?

— სხვადასხვა ფასებია, აპარტამენტებს გააჩნია. არის ნომერი, რომელშიც ღამის გათევა 220 დოლარი ღირს. მითხრეს, რომ 150-დოლარიანი ნომრებიც არისო. ლუქსში ღამის გათევა ბუნებრივია, გაცილებით ძვირი ეღირება.

— როგორ ატარებდნენ ხელისუფლების წევრები დროს, „შერატონის“ აუზში?

— როდესაც ღია აუზში შევედით, ეგენი ირუჯებოდნენ. რამდენიმე მათგანი კონიაკს წრუპავდა. არჩილ გეგენავას ვილაცეები ახლდნენ, ვფიქრობ, ბიზნესმენები იყვნენ. მათ უგულავაც შეუერთდა. ჩვენ, რომ შევედით, ვილაცეებმა გვიცნეს და ვინც ვერ გვიცნო, ისინი, კონიაკით შემთვრალები აუზში გადახტნენ. ყვიროდნენ, უხაროდათ, ერთმანეთს ვითომ წყალს ასხამდნენ.

იქვე იყვნენ ადამიანები, რომლებსაც დასვენება, სიწყნარე უნდოდათ, რასაც ხელისუფლების წევრები და მათი კომპანიონები ურღვევდნენ. იქ ისეთი სიმშვიდეა, ბავშვმაც, რომ იტიროს, სხვა წუხდება. ისინი კი ხმამაღლა უყვებოდნენ ერთმანეთს დავუშვათ, რომელიღაც შეხვედრაზე „დოიმ“ რა გააკეთა — კურიოზებს ყვებოდნენ, ხარხარებდნენ. პრობლემა ის არის, ესენი როდის ფიქრობენ ხალხისთვის?!

— თქვენ როგორ გგონიათ?

— არ ვიცი, როდის ფიქრობენ, იმიტომ, რომ აუზის შემდეგ თურქულ აბანოში შედიან, მასაჟს იკეთებენ, მერე პრემიერებისთვის ემზადებიან, შემდეგ ბანკეტებია. იმ დღეს „ქეთო და კოტე“ იყო, მომდევნო დღეს „პიაცაზე“ გვერდწითელმა და ლეგრანმა იმღერა. ღამით სასტუმროში ბრუნდებიან და დისკოთეკაზე ერთობიან, იძინებენ და 12 საათზე იღვიძებენ. სულ რაღაცა იხსნება — ხან საძირკვლის ჩაყრა, ხან ფასადები, ხან სართულები, ხან მთლიანად შენობები, იმართება კონცერტები და ხალხზე როდის ფიქრობენ?!

— ხომ არ გიცდიათ მათთვის დაგესვათ შეკითხვა — როდის ფიქრობენ ხალხზე?

— ორგანიზატორებმა ჩემი აქტივობების შესახებ კარგად იცოდნენ და თავის შეკავება მთხოვეს, რადგან ადვილად შესაძლებელი იყო, ვილაცას ფოტოაპარატი ან ჩამწერი წაერთმია, რასაც ხმაური მოჰყვებოდა და სემინარის ორგანიზატორები უხერხულ მდგომარეობაში აღმოჩნდებოდნენ.

იქ რომ ჩემი ხარჯით ვყოფილიყავი, ბუნებრივია, ამ კითხვას დავსვამდი და გაცილებით საინტერესო ფოტო და აუდიო მასალით ხელდამშვენებული ვიქნებოდი, მაგრამ სამწუხაროდ, მედიასაშუალებებს არა გვაქვს იმის საშუალება, რომ ასეთ ძვირადღირებულ სასტუმროში მშვიდად შევიდეთ, ნომერი დავიქირაოთ და ვაკონტროლოთ, ხელისუფლების წევრები და მათთან დაახლოებული პირები დროს როგორ ატარებენ და ბიუჯეტის ფულს როგორ ხარჯავენ. როდემდე უნდა იცხოვრონ იქ, განცხრომაში?! — ჩვენ იქ სამი დღე ვიყავით, ისინი იქ დამხვდნენ და რომ წამოვედით, კიდევ იქ იყვნენ.

— რა იცით სააკაშვილის იქ ცხოვრების წესზე?

— როგორც იქ მითხრეს, როდესაც სააკაშვილი აუზით სარგებლობს, იქაურობა იკეტება, ანუ სხვებს აღარ უშვებენ. კითხვაც გამიჩნდა — აქაურს თავი რომ დავანებოთ, უცხოელს რომ მოუნდეს აუზში ბანაობა, რას იტყვის-მეთქი?! ვეცადე ეს გამერკვია, მაგრამ ჩემი იქ ყოფნის პერიოდში აუზი არ დაკეტილა. ჩემდა სამწუხაროდ, არაფერი გამიგია აუზში მომხდარ გახმაურებულ ინციდენტზე (რაზეც არაერთხელ დაიწერაძ, რადგან მეგონა, რომ ეს ამბავი სხვა სასტუმროში მოხდა.

— ქეთო, კოტე, სიკო და ნიკოც ხომ არ გინახავთ „შერატონში“?

— კოტე, სიკო და ნიკო არ მინახავს, მაგრამ ქეთო, ხანუმა და მარინე ბერიძე ვნახე. უფრო კონკრეტულად, „შერატონში“ ცხოვრობდნენ: ნანი ბრეგვაძე, მარინე ბერიძე და სოფო ნიჟარაძე (სავარაუდოდ დედასთან ერთადძ. ესენი უშუალოდ მე დავინახე და დანარჩენებზე ვერაფერს გეტყვით, არ მინახავს და ტყუილი რაში გვჭირდება?!

იმ პერიოდში ევროპიდან ახალგაზრდები ჩამოიყვანეს, ევროპელი და ქართველი ახალგაზრდების დაახლოების მიზნით და იქ აცხოვრეს. ამ საქმის ორგანიზატორი ვარძელაშვილის სამინისტრო იყო და ამ ახალგაზრდებს იქ მისი მოადგილე, გიორგი ავალიანი ახლდა.

— მთავრობის წევრებიც იყვნენ დისკოთეკაზე?

— ზუსტად მაგ საღამოს არ ეცალათ, „ქეთო და კოტე“ იყო. ისე, ვინც სასტუმროში ცხოვრობს, მათ შეუძლიათ გამოიყენონ ეს ყველაფერი, რაც არის შიგნით. იმ შენობაში ყოფნისას ვერ გაიგებ გარეთ რა ხდება და ჩვეულებრივი ადამიანები როგორ ცხოვრობენ. იქ სულ სხვა ქვეყანაა.

— უცხოელი ტურისტები ისვენებენ „ბათუმის შერატონში“?

— მე რაც ვნახე, უმეტესობა ქართველები იყვნენ: მსახიობები, მომღერლები, მთავრობის წევრები და თავად პრეზიდენტი. ანუ ადამიანები, რომლებიც ისევ და ისევ საქართველოს ბიუჯეტიდან ფინანსდებიან.

უცხოელებს რაც შეეხება, გითხარით, რომ ევროპიდან ახალგაზრდები იყვნენ, რომელთა დაბინავება-გამოკვებაც ალბათ, ჩვენი ბიუჯეტის ხარჯზე მოხდა. იქ იყო ჯანდაცვის მინისტრი, რომელსაც იაპონელი, თუ ჩინელი ექიმები ახლდნენ — ისინი სემინარზე იყვნენ, ოღონდ არ ვიცი, ეს სემინარი ვინ დააფინანსა. უცხოელი ტურისტი მე იქ არ მინახავს.

ნინო მიქიაშვილი

Presage.tv

◎ ვაი, თვალო და ყურო!

კახეთი რომ წყალს მიჰქონდა მღვრიეს, პრეზიდენტი ნებივრობდა ზღვაში...

არა, კარგი რამ როგორ არ ხდება და არ კეთდება საქართველოში (ღმერთმა დაგვიფაროს დაუნახაობისგან), მაგრამ თითქმის ყოველ ცისმარე დღეს ისეთ რამესაც დაინახავ და გაიგებ, თვალს რომ არ დაენახვება და ყურს არ გაეგონება!

ბევრი რამ კეთდება-მეთქი. ახლაც გაკეთდა. ლამის ზღაპრულად გამოვიდა — მიშამ თქვა, იყავნ ქალაქი, და აღმოცენდა ქალაქი... ანაკლიაში, იქ, სადაც სულ ახლო წარსულში ჭაობი, კოღო, საძოვრები და მიგდებული ზღვის სანაპიროლა იყო.

სწორედაც ამის გამო, ცოტა არ იყოს, ერთგვარად სკეპტიკურადაც კი აღვიქვი პრეზიდენტის ნათქვამი, — **სხვა კურორტებს არ ვამცირებ, მაგრამ აქაურობის მაგვარი მთელს დუნიაზე არ იქნებაო,** თუმცა...

თუმცა მთავარი ეს კი არა, ის გახლავთ (ყოველ შემთხვევაში ჩემთვის და უამრავზე უამრავი ადამიანისთვის, ვინც ანაკლიის სანახებში გამართულ ზარზეიმურ ღონისძიებებს უცქირა ტელევიზიით), რაც ამის პარალელურად კახეთში ხდებოდა: **პრეზიდენტი იქ რომ ზღვაში ნებივრობდა** (როგორც თავად თქვა, მინისტრებთან, პარლამენტის წევრებთან და ადგილობრივ მეგობრებთან ერთად), **აქ კახეთი წყალს მიჰქონდა მღვრიეს!**

თანაც მერამდენედ წლეულს!!!

გული დაგეწვებოდა ადამიანს გამწარებულ-გაუბედურებული ლაგოდეხელებისა თუ საგარეჯოელების ხილვით, რომელთაც მოვარდნილმა სტიქიამ მთელი წლის სარჩო-საბადებელი გაუნადგურა, ფრინველ-პირუტყვი დაუხოცა და ამ ისედაც საოცრად შეჭირვებულ პერიოდში მართლაც გალოკილი თითივით დასტოვა ხალხი!

და ამის ფონზე მონებივრე-მოზეიმე პრეზიდენტი და ხელისუფლება!

არ მითხრათ ახლა, აბა რა ექნათ, ეს ორი მოვლენა ხომ შემთხვევით დაემთხვა ერთმანეთსო.

რაო, მანამდეც იგივეს არ აკეთებდა ჩვენი სახელისუფლებო ბომონდი?!

ძალიან შორსაც ნუ წავალთ — იგივეს არ შვრებოდა იგი თუნდაც ამის წინა დღეებში?

ვისაც არ გჯერათ, წაიკითხეთ ჩვენი გაზეთის დღევანდელ ნომერში გამოქვეყნებული მასალა — **„ხელისუფლება, სულ რომ ნეტარებს, ნეტავი ხალხზე როდისღა ფიქრობს?!“** — და ნახავთ, ბათუმის „შერატონში“ კარგად აღებული სალაღობო-სანებივრო „სტარტი“ ასევე კარგად როგორ გააგრძელა მან ანაკლიაშიც!

იმას კი არ ვამბობ და მოვითხოვ, რომ თავზე ნაცარი დავიყაროთ, სასიკეთო სიახლეები არ აღვნიშნოთ ან, სულაც, თავს დატეხილი მოულოდნელი ელდის გამო რაიმე წინსვლა-წარმატებით გამოწვეული სიხარული გავიუფერულოთ, **მაგრამ ტელეობიექტივებთან მოპოზიორე ნიფხვის ამარა პრეზიდენტს ანაკლიიდან მაინც რომ გამოეთქვა ადამიანური გულისტკივილი კახელთა, რბილად რომ ვთქვათ, გასაჭირის გამო, ვითომ რა მოხდებოდა?**

ახლა კი რა გამოვიდა?

რა და, ლამის ის, რაც ერთ ავყიას დაუხეთქებია: ასე უთქვამთო, წყალს თუ მიჰქონდა, გზაც იქით ჰქონიათო!

დაუხეთქებია და გაუგრძელებია ცურვა-ნებივრობა იმ ზღვაში, რომელშიც თურმე, ჩვენი პრეზიდენტის მტკიცებით, ნოემბერშიც შეიძლება ბანაობა!

მართლაც, თვალო ნუ დაინახავ და ყურო ნუ გაიგონებ!

მეფის სიზმრების მინისტრი და თანამედროვე მატროსოვები

საკუთარი ყვირილი აღვიძებს კოშმარული ხილვით შეძრწუნებულ მეფეს და ზარით უხმობს თავის სიზმრების მინისტრს.

— „მოვფრინავ, ბატონო, მოვფრინავ!“ — ეს უკანასკნელიც მიქრის თავის მბრძანებელთან, რათა როგორმე აუხსნას და კეთილად „შეარგოს“ მას სიზმარი.

უთუოდ გეხსომებათ ეს ქართული მულტფილმი, მკითხველო.

დარწმუნებული ვარ, ის მულტფილმიც გაგახსენდებათ, რომლის პერსონაჟი ლომი თავისი უსამართლო გადაწყვეტილებით გაოგნებულ კატას, მლიქვნელ ქვეშევრდომთა შემძრომი ხარხარის ფონზე, სიცილით რომ ეუბნება, — **აბა ჩემს შვილს ხომ არ დავსჯი სიკვდილითო!**

ესეც კარგი დასტურია ფრთიანი ფრაზისა — ყველაფერი ახალი კარგად დავიწყებული ძველიაო.

თუმცა ბევრი რამ საერთოდ არ ძველდება, გაუხუნებელ-დაუვიწყარია, მარადიულია: ადრეც იყვნენ მეფეთა „სიზმრის მინისტრები“ და **ახლაც არიან პრეზიდენტ-კანცლერ-პრემიერთა „კუდის ამწევები“, ლამის მატროსოვებივით რომ გადაეფარებიან „ამბრაზურებს“ თავიანთი მბრძანებლების სურვილის აღსასრულებლად თუ მისი ნათქვამისა და პოზიციების დასაცავ-განსამტკიცებლად, თუნდაც ზოგჯერ ერთობ აბსურდულისა.** თან ხშირად ისე არიან ატაცებულნი სიუზერენის სურვილის რაც შეიძლება ოპერატიულად შესრულებით, რომ ზოგჯერ ბოლომდე არც უგდებენ მას ყურს და... იცით, რა გამოდის?

რა და...

ჩვენმა ახალგაზრდა მკითხველებმა, ფეხბურთის ფანებმა, მათდა სამწუხაროდ, არ იციან (რაკი მისი თამაში არ უნახავთ), რაოდენ დიდი ფეხბურთელი იყო მანუჩარ მაჩაიძე, რომელთან ერთადაც მაშინდელ თბილისის „დინამოში“ მისი უმცროსი ძმა გოჩაც თამაშობდა.

კარიერის დასასრულ, არც მთლად თავისი სურვილით, მანუჩარს მოსკოვის „სპარტაკში“ მოუწია გადასვლამ.

ერთხელაც მას, თბილისში ხანმოკლე შვებულებით ჩამოსულს, ენაკვიმატმა თბილისელებმა უზოროტო ხუმრობა-ანეკდოტი შეუთხზეს — ბესკოვმა უთხრაო, **„ბეზ გოჩი ნე ვოზვრაშჩაისაო“,** ანუ უგოჭოდ ნუ ჩამოხვალო, მანუჩარს კი „გოჩი“ გოჩად მოსჩვენებია, დაუვლია ხელი ძმისთვის და თავისი მოსკოველი მწვრთნელისთვის მიუგვრიაო.

დაახლოებით, ამგვარი რამ მოსვლიათ ამ დღეებში თანამედროვე ქართველ მატროსოვებსაც, რომელთაც როგორც ვთქვი, სიუზერენის სურვილის რაც შეიძლება ოპერატიულად შესრულების სურვილით ატაცებულთ, თურმე ბოლომდე არც დაუგდიათ ყური ანაკლიაში მონებივრე სააკაშვილისთვის და მისი ბრძანება-ნების აღსასრულებლად — **ქობალია მომგვარეთო** — მისთვის ზუგდიდის გამგებელი ალიკა ქობალია მიუგვრიათ ციმციმ.

არადა, პრეზიდენტს თურმე ის კი არა, **„მდგრადი“ ვერონიკა ქობალია მოუსურვებიაო.**

რა ვიცი, **ამას ამტკიცებენ ჩემი ზოგიერთი ენაკვიმატი კოლეგა და მათი ასეთივე რამდენიმე რესპონდენტი.**

მეც რა ვქნა? როგორც იტყვიან, **რამდენადაც მომყიდეს, იმდენადვე ვყიდი, არც ერთი თეთრით ძვირად!**

აი, დაახლოებით ერთი ასეთი მატროსოვია საპარლამენტო უმრავლესობის წევრი, იმერეთის ყოფილი გუბერნატორი და საქართველოს უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს თბილისიდან ქუთაისში გადატანის თაობაზე საკითხის დამყენებელი (ისე, ჩემი აზრით, საქმისთვის აჯობებდა, ამ საკითხის დაყენების ნაცვლად ენა დაეყენებინა!ძ, აკაკი ბობოხიძეც **(თუმცა ყველამ კარგად ვიცით, სინამდვილეში ვინ არის ამ საკითხის დამყენებელი და ვინ — „გამჟღერებელი“).**

ჰოდა, მან საინფორმაციო სააგენტო „პირველის“ კითხვაზე, რამდენად განაპირობა პარლამენტის ქუთაისში გადატანისა და ზოგადად ამ ქალაქის ქვეყნის პოლიტიკურ ცენტრად გადაქცევის გადაწყვეტილება იმ გარემოებამ, რომ რუსეთის საოკუპაციო ჯარი დედაქალაქიდან სულ რაღაც 20 კილომეტრის მოშორებითაა დისლოცირებული, უპასუხა, რომ აღნიშნული გადაწყვეტილება ქვეყნის უსაფრთხოებიდანაც გამომდინარეობს.

„პოლიტიკური ცენტრი ქუთაისში მხოლოდ ნაწილობრივ გადადის — თქვა მან, — და ვინმეს რომც უნდოდეს, თბილისი თავის პოლიტიკურ მნიშვნელობას ვერ დაკარგავს. შეუძლებელია თბილისის, როგორც კავკასიის რეგიონული ცენტრის, ფუნქცია და მისი გეოპოლიტიკური მნიშვნელობა დაიკარგოს. რაც შეეხება იმას, არის თუ არა პარლამენტის ქუთაისში გადატანის გადაწყვეტილება ნაკარნახევი უსაფრთხოების საკითხებითა და იმ გარემოებით, რომ რუსეთის საოკუპაციო ჯარი თბილისიდან სულ რაღაც 20 კილომეტრის დაშორებით დგას, გეტყვით, რომ საკითხზე ფიქრისას მნიშვნელობა ამ მომენტსაც ჰქონდა. იმ ადამიანების მხრიდან, რომელთაც შესაბამისი პოლიტიკური გადაწყვეტილება მიიღეს და საკითხს აანალიზებდნენ, ამ ნაბიჯის სამხედრო მნიშვნელობაც იქნა გააზრებული. რადგან გადაწყვეტილება იქნა მიღებული, ეს მინიმუმ, ქვეყნის უსაფრთხოებას არ ავნებს და პირიქით, აძლიერებს კიდეც მას. თუმცა თანამედროვე ომის პირობებში მტერი 20 კილომეტრში დგას თუ 150-ში, დიდი მნიშვნელობა არა აქვს:“

როგორც იტყვიან, კიდეც ჭრიან და კიდეც კერავენ თანამედროვე მატროსოვები!

მაგრამ რა ქნან, **როგორმე კი არა, ნებისმიერი ხერხით თუ ულოგიკო ლოგიკითაც ხომ უნდა დაიცვან და გაამართლონ ის ადამიანები (თუ ადამიანი?), „რომელთაც შესაბამისი პოლიტიკური გადაწყვეტილება მიიღეს და საკითხს აანალიზებდნენ“?**

თუ **„თანამედროვე ომის პირობებში“** ამას **„დიდი მნიშვნელობა არა აქვს“,** ხომ ფაქტია, რომ **იგი არც ეკონომიკურად არის მომგებიანი, პირიქით, ძალიან, მეტისმეტად ზარალიანიცაა?**

მაშ რატომ კეთდება ეს? მხოლოდ იმიტომ რომ, იმ ლომისა არ იყოს, **მავანი საკუთარ შვილს ხომ არ დასჯის სიკვდილით, ანუ, თანამედროვე ვითარების შესატყვისად თუ ვიტყვით, თავის ნათქვამს ხომ ვერ ან არ გადათქვამს?**

ყაზახეთის დედაქალაქი რატომაც გადაიტანეს ასტანაში, ყველამ ვიცით!

ისიც კარგად ვუწყით, რომ იქაური ეროვნული ინტერესებით ეს სავსებით მისაღებ-გასაგები იყო, მაგრამ აქ?

ამას როგორ აგვიხსნით, დღევანდელო მატროსოვებო!

რუსლან რუსია

კითხული კაცის აზრით...

წლევანდელ ზაფხულს ხელისუფლება უფრო აგრესიული იყო, რადგან ოპოზიციასთან ბრძოლა ყველა ფრონტზე მოიგო

მიმდინარე ზაფხულში ხელისუფლების მიერ ყველა სფეროში გადადგმული ნაბიჯების სოციალურ-პოლიტიკურ ასპექტებზე „ინტერპრესნიუსი" ექსპერტს ეკონომიკურ საკითხებში, პროფესორ ლადო პაპავას ესაუბრა.

– ბატონო ლადო, ფაქტია, რომ წლევანდელ ზაფხულს ხელისუფლების აქტიურობა ტრადიციულზე მეტად საგრძნობი აღმოჩნდა. ხელისუფლებამ თითქმის ყველა სფეროში საკმაოდ მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებები მიიღო. თქვენთან საუბრის დაწყება სოციალურ სფეროში უკვე განხორციელებულ ცვლილებებზე ვარჩიეთ. ჯერ იყო და, ხელისუფლებამ ელექტროენერგიის გადასახადზე დასუფთავების გადასახდელის მიბმით გაგვაოცა, შემდეგ მგზავრობის საფასურის საგრძნობი გაძვირებით „გაგვახარა", ამას მოჰყვა მუნიციპალურ ბაგა-ბაღებში გადასახდელის დაწესება, რემონტის დაწყებისა და ფანჯრის გამოცვლისთვის კი მერიიდან ნებართვის აღება, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი, ჯარიმა... ფაქტია, რომ ყველაფერი ერთად მოქალაქეების ისედაც მძიმე სოციალურ ყოფას კიდევ უფრო დაამძიმებს...

თქვენ როგორ შეაფასებდით სოციალურ სფეროში ხელისუფლების გადადგმულ ნაბიჯებს?

– სიტუაცია ასეთია: პრაქტიკულად ყველა ტიპის გადასახდელი გაზრდილია. გადასახდელების ზრდა შეიძლება შემდეგი რამით აიხსნას - ქვეყანაში ინფლაციის მაღალი დონეა, სულ ტყუილად ტრაბახობს პრემიერ-მინისტრი, რომ ინფლაციის მოთოკვა ხდება. თუ ინფლაცია მცირდება, მაშინ გაუგებარია, რატომ ზრდიან გადასახდელებს. თუ ეს ინფლაციის გამოა, მაშინ უნდა გვახსოვდეს, რომ გადასახდელების ზრდა, თავის მხრივ, ასევე ხელს უწყობს ინფლაციის შემდგომ ამაღლებას. პრობლემა ის არის, რომ რეალურად ხელისუფლება ყველა სფეროს საკუთარ შემოსავლებზე გადაყვანას და ბიუჯეტის სახსრების გამოთავისუფლებას ცდილობს. ხელისუფლება ამას იმ მიზნით აკეთებს, რომ შემდგომ ეს სახსრები ჯერ საპარლამენტო, ხოლო შემდეგ საპრეზიდენტო არჩევნებზე გამოიყენოს.

ხდება არა მარტო გადასახდელების ზრდა, არამედ ახალი გადასახდელების დაწესებაც. ამის კარგი მაგალითია ფანჯრის გამოცვლაზეც ნებართვის დაწესება. მართალია, ისიც ითქვა, რომ ამ შემთხვევაში ნებართვაზე გადასახდელი არ წესდება, მაგრამ იქ იმდენად რთული პროცედურებია, რომ თითოეულ მოქალაქეს დასჭირდება სპეციალისტების მომსახურება, რომელთა მისამართს რემონტის მსურველ მოქალაქეს ქალაქის მერია მისცემს. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ამ საქმიანობიდან მერიასთან დაახლოებული ბიზნესი დამატებით შემოსავალს მიიღებს. ზაფხულში გადასახდელების გაზრდა და ახალი გადასახდელების დაწესება იმის გამო ხდება, რომ ამის გაკეთება წელიწადის ამ დროს შედარებით ადვილია, ხალხი დასასვენებლადაა გასული და პოლიტიკური აქტიურობაც გაცილებით დაბალია. ზაფხული ახალი გადასახდელების დასაწესებლად და არსებულის გასაზრდელად იდეალური პერიოდია.

– ხელისუფლებამ ტელეანძის მართვის უფლება გაასხვისა. ეჭვი არავის ეპარება, რომ ახალი მეპატრონე მედიის დამოუკიდებელ საშუალებებს ფინანსურ პრობლემებს შეუქმნის. პრაქტიკულად დაფინანსების გარეშე დარჩნენ ფილოსოფიის, ფსიქოლოგიის, დემოგრაფიისა და პოლიტოლოგიის ინსტიტუტები. განათლების სფეროს ექსპერტთა მტკიცებით, 2004-2011 წლებში დახურულ 1100-ზე მეტ სკოლას, წელს კიდევ 50-მდე საჯარო სკოლის შენობების კერძო სკოლებისათვის გადაცემა დაემატა. უცხო ენების სწავლების წინააღმდეგი არავინ არის, მაგრამ ფსიქოლოგებისა და პედაგოგიკის სპეციალისტთა პროტესტების მიუხედავად, ინგლისური ენის სწავლებას წლევანდელი პირველკლასელები სექტემბრიდან დაიწყებენ. როგორ შეაფასებდით, ხელისუფლების მიერ მედიის, განათლებისა და მეცნიერების სფეროებში გადადგმულ ნაბიჯებს?

– ვერანაირ კრიტიკას ვერ უძლებებს ის, თუ რა გაკეთდა ილია ჭავჭავაძის უნივერსიტეტში, რომელშიც პრაქტიკულად რამდენიმე წამყვანი ინსტიტუტი, სამეცნიერო-კვლევითი დაწესებულება გაუქმდა. გაუგებარია, პეტრე იბერისა და იოანე პეტრიწის ქვეყანაში რატომ არ უნდა იყოს ფილოსოფიის ინსტიტუტი? არანაკლებ გაოცებას იწვევს ის, რომ დიმიტრი უზნაძის ქვეყანაში, რომელმაც „განწყობის თეორია" შექმნა და, რომელიც მსოფლიოში ერთ-ერთ კლასიკურ მიმართულებად ითვლება, ფსიქოლოგიის ინსტიტუტს ხურავენ. აღარაფერს ვამბობ დემოგრაფიის ინსტიტუტის გაუქმებაზე. რჩება შთაბეჭდილება, თითქოს საქართველოს დემოგრაფიული პრობლემები საერთოდ არ აწუხებს. ეს უბრალოდ შეცდომა კი არა, დანაშაულია. წელს 70 წელი შეუსრულდა საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნულ აკადემიას. მთავრობამ მიიღო გადაწყვეტილება საზეიმო ღონისძიების ჩატარების თაობაზე. საზეიმო ღონისძიებები სექტემბრის დასაწყისისთვის იყო დაგეგმილი, შეიქმნა სახელმწიფო კომისია, რომელსაც ხელმძღვანელობდა პარლამენტის თავმჯდომარე, გამოიყო ფული. მოულოდნელად, ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე, ხელისუფლებამ მიიღო გადაწყვეტილება საზეიმო ღონისძიებების გადავადების შესახებ. ეს მაშინ, როცა რვა სხვადასხვა ქვეყნის მეცნიერებათა აკადემიების პრეზიდენტებმა მიიღეს მოწვევა და გამოთქვეს მზადყოფნა თბილისში ჩამოსასვლელად. ახლა მეცნიერებათა აკადემიის ხელმძღვანელობას უხდება მათთან იმის გამო მობოდიშება, რომ საზეიმო ღონისძიებების ჩატარება გადავადებულია. პრაქტიკულად თავი მოეჭრა არა საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნულ აკადემიას, არამედ – საქართველოს სახელმწიფოს.

რაც შეეხება სკოლებს. საქართველოს მთავრობას მკაფიოდ არ აქვს წარმოდგენელი ხედვა, თუ როგორი უნდა იყოს ქვეყანაში სასკოლო განათლება. რამდენიმე საჯარო სკოლა გადაკეთდა კერძო სკოლად, როგორი იქნება მათი დაფინანსება, ჯერაც არ არის ცნობილი.

ტელეანძის გამო უნდა ითქვას, რომ მთავრობა ტრადიციას ინარჩუნებს და პრივატიზაციის გამოცხადებამდე ერთი კვირით ადრე შექმნილ ფირმას ამარჯვებინებს საპრივატიზაციო კონკურსში. ეს ფაქტი სულაც არ არის ახალი. ასეთ ვითარებაში, ანძის მომავალთან დაკავშირებით არსებობს საფუძვლიანი ეჭვი, რის შესახებაც არაერთხელ გამოთქვეს თავისი აზრი ჟურნალისტებმა და მედიაექსპერტებმა.

– ჯერ იყო და ხელისუფლებამ მოახლოებულ საპარლამენტო არჩევნებთან დაკავშირებით ოპოზიციურ პარტიათა ნაწილთან შეთანხმება გააფორმა, „რვიანიდან" „ექვსიანად" ქცეულმა ოპოზიციამ მომხდარი კი გააპროტესტა, მაგრამ უშედეგოდ. საპატრიარქოსთან დაპირისპირების ფონზე რელიგიების შესახებ კანონი დაჩქარებული წესით მიიღეს. შარშანდელის მსგავსად, წელსაც გაგრძელდა კანონმდებლობის უხეში დარღვევით დევნილთა კომპაქტური დასახლების შენობებიდან გამოსახლება, თბილისის საქალაქო სასამართლომ 5,5 წლით თავისუფლება მიუსაჯა ბადრი ბიძაწეს. როგორ შეაფასებდით ხელისუფლების მიერ შიდაპოლიტიკაში გადადგმულ ნაბიჯებს?

– „რვიანი" რომ „ექვსიანად" გადაკეთდა, ამაში მე ცუდს არაფერს ვხედავ. რაც უფრო გამოიკვეთება რეალური ოპოზიცია, ქვეყნისთვის უკეთესია. რაც გააკეთეს „რვიანში" მყოფმა „ქრისტიან-დემოკრატებმა", ეს სავსებით მოსალოდნელი იყო, მაგრამ აბსოლუტურად მოულოდნელი იყო ის ნაბიჯი, რომელიც „ახალმა მემარჯვენეებმა" გადადგეს. ვფიქრობ, მათ თავიანთი არსებობის ისტორიაში ყველაზე დიდი შეცდომა დაუშვეს. სულაც არ გამოვრიცხავ, რომ „ახლები" მომავალი პარლამენტის გარეთ აღმოჩნდნენ. ახლა, სამწუხაროდ, ისინი არავის სჭირდება... ისინი არ სჭირდებათ არც „ნაციონალურ მოძრაობას" და არც „ქრისტიან-დემოკრატებს". „ახლები" რომ „რვიანში" დარჩენილიყვნენ და ახლა „შვიდიანი" ყოფილიყო, ეს გაცილებით უკეთესი იქნებოდა. გული მწყდება, ჩემთვის ერთ დროს სიმპატიურმა „მემარჯვენეებმა" შეცდომა რომ დაუშვეს.

„ვარდების რევოლუციის" შემდეგ საპატრიარქოსა და ხელისუფლებას შორის დაპირისპირება კარგა ხანია, არსებობს, მაგრამ ეს საჯაროდ გაცხადებული არ იყო. სამწუხაროა, რომ თავად საპატრიარქოში არ არის ერთიანობა, რაც საპატრიარქოს ასუსტებს. ცუდია, რომ ჩვენი პატრიარქის შეგონება არ არის გაზიარებული არა მარტო ხელისუფლების მიერ...

ბადრი ბიწაძესთან დაკავშირებით სასამართლოს გადაწყვეტილებაზე ნამდვილად ვერაფერს ვერ ვიტყვი, ვინაიდან ამ სფეროს სპეციალისტი არა ვარ. „სახალხო კრების" ინიციატივით მაისში გამართულ აქციებთან დაკავშირებით ჩემი უარყოფითი დამოკიდებულება არაერთხელ დამიფიქსირებია. აქციის მონაწილეთა დარბევაზე ჩემი მკვეთრად უარყოფით დამოკიდებულებაზეც არაერთხელ მისაუბრია. მაგრამ, ერთი რამე მაინც უნდა ითქვას, როდესაც სასამართლო ხელისუფლება მთავრობისა და პროკურატურის მიერ სრულად კონტროლდება და სასამართლო ხშირად იღებს პოლიტიკურ გადაწყვეტილებებს, სულაც არ უნდა გაგვიკვირდეს, რომ ბადრი ბიწაძის წინააღმდეგაც სასამართლომ პოლიტიკურად მოტივირებული განაჩენი გამოიტანა.

– ტურისტულ სფეროში გარკვეული წარმატებები კი იკვეთება, მაგრამ აშკარაა, რომ მსოფლიოში ფინანსური კრიზისის მიუხედავად, ხელისუფლება ჩქარობს, დაგვარწმუნოს, თითქოს საქართველო ტურისტულ მექად უკვე იქცა. პრემიერ-მინისტრმა ნიკა გილაურმა განაცხადა, რომ ინფლაცია შუა ზაფხულში 8,5 პროცენტამდე დაეცა. მისივე განცხადებით, საქართველო საერთაშორისო ბირჟებზე „საქართველოს რკინიგზის", „სახელმწიფო ელექტროსისტემისა" და „ნავთობისა და გაზის კორპორაციის" მინორიტალური პაკეტის გატანას გეგმავს. რა საფრთხეების შემცველია საერთაშორისო ბირჟაზე ამ კომპანიების მინორიტალური აქციების გატანა?

– რაც შეეხება ხელისუფლების ეკონომიკურ პოლიტიკას. ნამდვილად ვერ გავიზიარებ პრემიერ-მინისტრის ოპტიმიზმს ინფლაციის შემცირებასთან დაკავშირებით. ზემოთ უკვე ვისაუბრე, რომ თბილისის მერიის მიერ ახალი გადასახდელების მოგონება, ძველის გაზრდა და სოფლის მეურნეობის პროდუქტების გაძვირება აუცილებლად იმოქმედებს ინფლაციის შემდგომ ზრდაზე. ტურისტების რიცხვის ზრდა თავისთავად კარგია, მაგრამ როცა ქვეყანაში სოფლის მეურნეობა ჩავარდნილია, ტურისტების სიმრავლე პროდუქტებზე ფასებს ზრდის, რაც ასევე ინფლაციის ზრდას უწყობს ხელს.

რაც შეეხება სტრატეგიული ობიექტების გასხვისების თემას, თუნდაც ეს იყოს აქციების 25 პროცენტის ბირჟაზე გატანა, ეს რა თქმა უნდა, საფრთხის შემცველია. ამის შესახებ პრემიერ-მინისტრის სახელზე ძალიან კარგი ღია წერილი დაწერა ირაკლი ალასანიამ. პრაქტიკულად იგი ყველა მწვავე საკითხს შეეხო. აქ რამდენიმე თემაა. ჩვენ ვხედავთ, რომ საფონდო ბირჟებზე არასტაბილური ვითარებაა. ასეთ ვითარებაში ფასიანი ქაღალდების გატანა უფრო მეტი რისკების შემცველია, ვიდრე ეს ნორმალურ ვითარებაში. ჩვენ ისიც უნდა ვიცოდეთ, რომ სტრატეგიული ობიექტების მყიდველი ნაკლებად იქნება რომელიმე განვითარებული სახელმწიფო. სტრატეგიულ ობიექტებში, უწინარეს ყოვლისა, დაინტერესებული არიან ჩვენი მეზობლები. არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ გაზსადენის ყიდვა უნდოდა რუსულ „გაზპრომს", შემდეგ გამოჩნდა აზერბაიჯანული კომპანია „სოკარი". „სოკარი" ჩვენთვის უფრო მისაღებია, ვინაიდან „გაზპრომი" მტრული სახელმწიფოს კომპანიაა, მაგრამ იმავდროულად უნდა ვიცოდეთ, რომ „სოკარისთვის" რაღაც ფორმით მილსადენების გადაცემების შესაძლებლობა ქვეყანას საფრთხეს უქმნის. ადვილად შესაძლებელია, რომ ეს აზერბაიჯანულმა მხარემ სომხეთის წინააღმდეგ ენერგეტიკული ბლოკადისთვის გამოიყენოს. ეს კი, პრაქტიკულად, აზერბაიჯანულ-სომხური კონფლიქტის საქართველოს ტერიტორიაზე გადმოტანას ნიშნავს. როდესაც 2010 წელს მთავრობამ მაგისტრალური გაზსადენი ამოიღო გასაყიდი ობიექტების სიიდან, ითქვა, რომ ამ ობიექტის გაყიდვას ხელისუფლება არ აპირებდა. წელიწადნახევრის შემდეგ გამოჩნდა, რომ მისი გაყიდვის შესაძლებლობა გაჩენილია.

არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ სომხეთის რკინიგზას სრულად აკონტროლებს რუსეთი. რუსულმა მხარემ მას სახელწოდებაც კი შეუცვალა და „სამხრეთ კავკასიის რკინიგზა" დაარქვა. წარმოუდგენელია, რომ სამხრეთ კავკასიის რკინიგზის ერთ, სომხეთის მონაკვეთს „სამხრეთ კავკასიის რკინიგზა" ერქვას. ამ სახელის დარქმევით რუსეთს არ დაუმალავს ამბიცია და პრეტენზია, რომ მთლიანად გააკონტროლოს სამხრეთ კავკასიის რკინიგზა. იმ შემთხვევაში, თუ ჩვენ „საქართველოს რკინიგზის" ფასიან ქაღალდებს ბირჟაზე გავიტანთ, უნდა ვიცოდეთ, რომ მისი აქციებით „რუსული რკინიგზა" ან თუნდაც მისი შვილობილი სომხური კომპანია დაინტერესდება, რომელსაც უკვე ჰქვია „სამხრეთ კავკასიის რკინიგზა". ასე რომ, ეს ყველაფერი სერიოზული საფრთხეების შემცველია და ვისურვებდი, საქართველოს მთავრობას ამ მიმართულებით ნაბიჯები არ გადაედგა.

– თქვენი აზრით, როგორ აისახება პოლიტიკურ ცხოვრებაზე წლევანდელ ზაფხულს ხელისუფლების აქტიურობის შედეგები? და კიდევ, ფაქტია, რომ მოახლოებულ პოლიტიკურ შემოდგომას ხელისუფლება მომზადებული ხვდება, მაგრამ რას შეიძლება ველოდოთ საზოგადოებისგან და ოპოზიციის იმ ნაწილისაგან, რომელსაც 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებზე ხელისუფლების თამაშის წესები არ მიუღია?

– წლევანდელ ზაფხულსაც ხელისუფლება ორიგინალური არ ყოფილა – მან მსგავსი აგრესიული ნაბიჯები წინა წლების ზაფხულშიც გადადგა. ეს იმით აიხსნება, რომ ხელისუფლებამ ოპოზიციის წინააღმდეგ ბრძოლა ყველა ფრონტზე მოიგო, ხოლო ხალხი კი დაბეჩავებულია. „აგრესიული" ოპოზიციის იდეას ხელისუფლებამ 26 მაისს ძლიერი დარტყმა მიაყენა. ამიტომ ვთვლი, რომ, რაც „სახალხო კრებამ" გააკეთა, უდიდესი შეცდომა იყო. შექმნილ ვითარებაში ხელისუფლება მიიჩნევს, რომ აბსოლუტურად გამარჯვებულია. მან „რვიანიც" დაშალა და თავის ჭკუაზე, „ქრისტიან-დემოკრატების" გარდა, „ახლებიც" გადაიყვანა. სულ ცოტა ხნის წინათ, ხელისუფლებამ მგზავრობის ღირებულება გაზარდა, მაგრამ ამას მოყვა რაიმე სერიოზული პროტესტი? ხელისუფლებამ დახურა სამეცნიერო ინსტიტუტები, რამდენიმე კაცმა კი გააპროტესტა, მაგრამ ეს თემაც ჩაიფარცხა. დევნილების თბილისიდან გასახლების ხელისუფლების გეგმაც არ შეწყვეტილა და მიმდინარეობს. ამ მნიშვნელოვან თემებზე მცირედი ხმაურის გარდა, არაფერიც არ არის. აშკარაა, რომ ხელისუფლება თავს გამარჯვებულად მიიჩნევს და საპარლამენტო არჩევნებისთვის ემზადება. უკვე ვთქვი, რომ ხელისუფლება ბიუჯეტიდან სოციალური ხარჯების შემცირებასა და ამ ფინანსების არჩევნებზე გამოყენებას შეეცდება.

ოპოზიციის ერთადერთი არჩევანია საქმიანობის გააქტიურება. არჩევნებამდე ერთი წელია დარჩენილი, მაგრამ თუ ბოლომდე გულახდილი ვიქნები, უნდა ვთქვა, რომ ოპოზიციის რეალურ გააქტიურებასთან დაკავშირებით რატომღაც პესიმისტურად ვარ განწყობილი. საქართველო მხოლოდ და მხოლოდ უფლის ნებაზეა დამოკიდებული. სამწუხაროდ, საქართველოში ქმედით ოპოზიციას, როგორც ხელისუფლების ალტერნატიულ ძალას, ამ ეტაპზე ვერ ვხედავ.

კობა ბენდელიანი

ინფორმაცია

მახათას მთაზე ხანძრის შედეგად 3 ათასი კვადრატული მეტრი ტერიტორია დაიწვა

ცეცხლი გამხმარ ბალახს მოედო და ხეებზეც გავრცელდა.

დამწვარია 3 ათას კვადრატულ მეტრამდე ტერიტორია. შემთხვევის ადგილზე 5 ერთეული სახანძრო ბრიგადა მუშაობდა, რომლებმაც ცეცხლის ჩაქრობა დროულად მოახერხეს. ხანძრის გაჩენის სავარაუდო მიზეზი დაუდევრობაა.

საგანგებო სიტუაციების სამსახურის უფროსის თემურ გიორგაძის განცხადებით, ცეცხლის გავრცელებას ხელი შეუწყო ძლიერმა ქარმაც. იყო ხანძრის დასახლებულ პუნქტზე გავრცელების საშიშროებაც, თუმცა მეხანძრეებმა მისი ლოკალიზება შეძლეს.

ჯი-ეიჩ-ენი

ჟამი ფიქრისა და განსჯისა

რა ღირს სიცოცხლე

ახლაც ვერ ვიხსენებ, რომელი ფეხი არ ჰქონდა ჩემს ბაბუას. ბავშვობაში უფროსი ძმა რკინიგზასთან ათამაშებდა. რამდენიმე ხნით უყურადღებოდ დატოვებულმა პატარამ ფეხი რელსზე გადადო... მატარებელმა გადაუარა. გადარჩა. არავის ეგონა, რომ გადარჩებოდა. იმ საავადმყოფოში, მგონი, დღესაცაა მისი სურათი. ყველანაირი ამქვეყნიური და კიდევ სხვა კანონების მიხედვით იგი უნდა გარდაცვლილიყო. ბარძაყის პატარა ნაწილი დატოვეს. უცნაური დამთხვევაა. ბაბუას მამა, ჩემი დიდი ბაბუა საქართველოში მატარებლის ერთ-ერთი პირველი მემანქანე გახლდათ. იმ დღეს კი მისმა კოლეგამ ვერ შეინიშნა მეგობრის რელსებზე მსხდომი შვილი. შეიძლება ბავშვი შეინიშნა კიდეც, მაგრამ მატარებლის გაჩერება ვერ მოასწრო. ბაბუა ცნობილი ინჟინერი გახდა. კიდურის პროტეზით ხარაჩოებზე დარბოდა, სახლებს და ძეგლებს აგებდა, ცურავდა, უყვარდა, სიცოცხლით ტკბებოდა. ყველაზე ძნელად ბებიას გარდაცვალება და პენსიაში გასვლა გადაიტანა. ოჯახში არასოდეს ვიგებდით მისი უფეხობა. უნიკალური იუმორის გრძნობა ჰქონდა, სიცოცხლის უკანასკნელ დღემდე მანქანას ატარებდა, საოცრად აქტიური იყო, მსოფლიოში ყველაზე მზრუნველი და ერთგული ქმარი, მამა და ბაბუა იყო. მსოფლიოში ყველაზე უგემრიელეს კერძებსა და მწნილებს ამზადებდა. რაც გარდაიცვალა, კომბოსტოს მწნილი არ გაგვიკეთებია. რადგან ეს მისი განსაკუთრებული რეცეპტით კეთდებოდა. ისევ ვძაბავ გონებას და ისევ ვერ ვიხსენებ, მარჯვენა არ ჰქონდა თუ მარცხენა.

როცა საქართველოში სამოქალაქო ომის წელი იდგა, ჩვენს სახლში ბიბლიოთეკის თაროზე ერთი ძალიან საინტერესო და უაღრესად მნიშვნელოვანი წიგნი გაჩნდა. კანადელი რიკ ჰანსენის „ადამიანი მოძრაობაში“. სპორტსმენსა და შეჯიბრებების არაერთგზის გამარჯვებულ რიკს 15 წლის ასაკში უბედური შემთხვევის შედეგად ზურგის ტვინი დაუზიანდა. რომ არა მისი ნებისყოფა და მიზანდასახულობა, ალბათ, მთელ თავის სიცოცხლეს საწოლში გაატარებდა. ის კი არა, როცა უნივერსიტეტში სახელოვნებო ფაკულტეტზე სწავლობდა, არავის ეგონა, რომ ეტლში მსხდომი რიკი დიპლომს არა სახელოვნებო, არამედ სპორტის დარგში აიღებდა. რიკ ჰანსენი პირველი ინვალიდი სპორტსმენი იყო, რომელსაც ამგვარი დიპლომი გადასცეს. პირველ კურსზევე ეტლში მჯდომი რიკი საკალათბურთო გუნდის წევრიც გახლდათ. გუნდიც განსხვავებული იყო. ბორბლებზე. იგი სხვადასხვა სახის შეჯიბრებებში იღებდა მონაწილეობას, არა ერთი პარაოლიმპიური თამაშის გამარჯვებული და რვა მსოფლიო რეკორდის ავტორიც გახდა. წარმატებული სასპორტო კარიერის გარდა, იგი წარმატებული „ფანდრაიზერიც“ აღმოჩნდა. მისი სასპორტო აქციები, მათ შორის ჩინეთის დიდ კედელზე გასეირნება, ზურგის ტვინის დაავადების მქონე ადამიანებისთვის სოლიდური თანხის შეგროვების მარათონად გადაიქცა. რიკი ახალგაზრდებთან მუშაობს, ბუნების აქტიური დამცველია, უბარიერო სკოლაც კი გახსნა. ამჟამად კანადაში სამი ამგვარი საშუალო სკოლა მოქმედებს, რომელიც რიკ ჰანსენის სახელს ატარებს. 1985 წლის 21 მარტს რიკმა თავისი ლეგენდარული ტურნე დაიწყო... დედამიწის გარშემო, საინვალიდო ეტლში. მოგზაურობა, რომლის ერთადერთი მიზანი იყო სპეციალური საჭიროებების მქონე ადამიანებისადმი საზოგადოების ყურადღების მიპყრობა. მისი 40 000-კილომეტრიანი ოდისეა 2 წელს, 2 თვესა და 2 დღეს გაგრძელდა, 4 კონტინენტი და 33 ქვეყანა მოიცვა. ამ მოგზაურობაში რიკს მისი ფიზიოთერაპევტი, მომავალი მეუღლეც ახლდა. სწორედ ჰანსენის მიზანმიმართული ლობირებით ზურგის ტვინის დაავადების გამოკვლევები კანადის, როგორც სახელმწიფოს, სოციალურ პრიორიტეტთა ნუსხაში აღმოჩნდა. რიკი არა ერთი უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორია, მისი სახელი კანადაში ერთ დასახლებასაც კი დაარქვეს, რომელსაც ადრე რატომღაც ძალიან უცნაურად „სტალინი“ ეწოდებოდა. იგი ამჟამად ვანკუვერში მეუღლესა და სამ ქალიშვილთან ერთად ცხოვრობს.

აფრიკული კილიმანჯარო ზღვის დონიდან 5 895 მეტრზე მდებარეობს. ალპინისტებისთვის იგი არასოდეს ყოფილა დაუძლეველი. მაგრამ თუ ადამიანს ერთი ან ორი ფეხი არა აქვს? როგორ და რანაირად? ვიეტნამის ვეტერანმა, რომელმაც ამ ომში ფეხი დაკარგა, ამერიკელმა კირკ ბაუერმა „ომის ინვალიდთა ორგანიზაცია“ დააარსა, სადაც გააერთიანა ვიეტნამის, ერაყისა და ავღანეთის ომის ექსკომბატანტები. ორგანიზაციის წევრებთან ერთად კირკ ბაუერმა არაერთი სპორტული შეჯიბრება მოაწყო. მათ შორის თხილამურებით სრიალსა და უდაბნოში მსრბოლელთა ესტაფეტა. ერთ მშვენიერ დღეს კი სამი უფეხო მამაკაცი: კირკ ბაუერი, ერაყის ომის ვეტერანი დან ნევისი და ავღანეთის ომის ვეტერანი ნილ დანკენი (ორივემ ორივე ფეხი დაკარგესძ კილიმანჯაროს დასალაშქრად დაიძვრნენ. 6 დღეში დაიპყრეს კიდეც. უბრალოდ, მეხუთე დღეს დან ნევისი გაცივდა და გზის გაგრძელება ვერ შესძლო. კირკმა და ნილმა კი 45 წუთი დაჰყვეს მწვერვალზე და არა ნაკლებ სახიფათო და რთული დაშვებაც შესძლეს. რასაკვირველია, აფრიკის დალაშქვრას წინ დიდი და დამქანცველი მოსამზადებელი სამუშაოები უძღოდა. ვარჯიში და პროტეზების გამოცდა. სხვათა შორის, დანკინისთვის ეს კილიმანჯაროს დაპყრობის მეორე მცდელობა გახლდათ. პირველი უშედეგო აღმოჩნდა. მაშინ ნებისყოფამ და ჯანმრთელობამ კი არა, პროტეზმა უმტყუნა.

* * *

მიამიტებს ჰგონიათ, რომ სწორედ ღმერთი განსაზღვრავს, დარჩეს თუ არა ადამიანი და მისი მტერ-მოყვარე ცოცხალი. არადა, რბილად რომ ვთქვათ, გასაკვირია, მაგალითად, ომში მოსისხლე მტრები გამარჯვებას ანუ მტრის მოსპობასა და უვნებლად გადარჩენას სწორედ მას, ერთადერთს, მოწყალეს, სამართლიანსა და ძლევამოსილს რომ ავედრებენ. ციური „კანცელარია“ კი სამუდამოდ წასვლის ყველა და თითოეულ კანდიდატს თავისი ციური „ჩინოვნიკებისა თუ ბიუროკრატების“ ნებით საზღვრავს და მავანთ აქ და ამჟამად ანუ სააქაოს ტოვებს, მავანთ კი — არა ან ვერა. სინამდვილეში კი „წასვლა-დარჩენა“ ადამიანისა და სახელმწიფოს ჯანსაღი ცხოვრების წესზეა დამოკიდებული. უფრო რეალურად კი ადამიანის სიცოცხლეს სახელმწიფოს სოციალური პროგრამები (მათ შორის ანტინიკოტინური, ანტიკანცერული, ანტიტუბერკულოზური, ღვედების შეკვრის, საავადმყოფომდე გზების დაგებისა და ა.შ.), ჯანდაცვის სისტემის დაფინანსება და, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, თითოეული ადამიანისა თუ ადამიანთა ჯგუფის, საზოგადოების სოციალური პასუხისმგებლობის უნარი განსაზღვრავს. პრინციპში, ღმერთი აქ არაფერ შუაშია, რადგან ეს პროგრამები, ფაქტობრივად, ძალიან პრაგმატულ, არააბსტრაქტულ ციფრებში აისახება და რაც არ უნდა მკრეხელურად ჟღერდეს ადამიანის სიცოცხლე ეროვნულ თუ არაეროვნულ ვალუტაშიც შეიძლება შეფასდეს. არც ისე დიდი ხნის წინათ საშუალო სტატისტიკური ქართული სიცოცხლე 14 ლარი ღირდა. ახლა კი 5-6 ჯერ გაზრდილა. შეიძლება ასევე ითქვას, რომ ადამიანის სიცოცხლე მისი ხელფასის ოდენობის „ადეკვატურია“. და არა მხოლოდ ადამიანის პროფესიონალიზმი, ექსპერტობა, მის პროფესიაზე არსებული მოთხოვნილება თუ მისი პირადი მარიფათი ან იღბალი, მაგალითად, მოიგოს მეგამილიონის ჯეკპოტი.

1970-იან წლებში ერთი საინტერესო კვლევა ჩატარდა. აღმოჩნდა, რომ ადამიანები თავიანთ სიცოცხლეს მთელი ცხოვრების განმავლობაში გამომუშავებული ხელფასის ოდენობა გამრავლებული ციფრ 6-ზე მიღებული თანხით აფასებენ. ანუ ადამიანის რეალურ-ამქვეყნიური „თვითშეფასება“ თანხაზეა მიბმული. ცხადია, მთელს მსოფლიოში, არა აქვს მნიშვნელობა ეს მდიდარი კაპიტალისტური, ღარიბი პოსტსოციალისტური თუ აფრიკის უკიდურესად ღარიბი სომალი იქნება, სოციალური პროგრამები ქვეყნის მოწყობის ტიპზე, საზოგადოების ვიტალობაზე, მოტივაციაზე და საშინაო-საგარეო საშიშროებების პრევენციის უნარზეა მიჯაჭვული. უნარზე, რომელიც არა მარტო ჰუმანისტურ იდეებში, არამედ ვალუტაში, ოქროსა და სარეზერვო ფონდებშია. როგორც ამერიკის ეკონომიკურმა კრიზისმა და დეფოლტის საშიშროებამ აჩვენა, ყველაზე მოწყვლადი სწორედ რომ სოციალური პროგრამები აღმოჩნდა და არა ის სფერო, რომელიც სხვა ქვეყანაში „რეჟიმ ჩეინჯზე“ შეიძლება დაიხარჯოს. ანუ ლიმიტირებული სწორედ „სოციალკაა“. ლიმიტირებული რესურსების გადანაწილების პროცესში სახელმწიფო თავის არსებობაზე ზრუნავს, მაგრამ ამავე დროს ერთი კონკრეტული ადამიანის სასიცოცხლო საჭიროებებმა, რიმლისთვისაც, ფაქტობრივად, არსებობს კიდეც სახელმწიფო თავისი ზიაჟურჟელი ბიუჯეტით, „უკეთეს დროებამდე“ შეიძლება მოიცადოს. ჰოდა, სწორედ, აქ აქვს უზარმაზარი მნიშვნელობა საზოგადოების მგრძნობელობას და არა სახელმწიფო ძროხის წველადობას, რომლის ჯიქნის ტევადობა, განსაკუთრებით საქართველოს მაგალითზე, მხოლოდ ზედა ეშელონების ნებაზეა დამოკიდებული.

20 წლის წინათ ამერიკის მეცნიერებათა აკადემია სასკოლო ავტობუსებში ბავშვებისთვის უსაფრთხოების ღვედების დაყენების პროექტს განიხილავდა. იგი 40 მილიონ დოლარად იყო შეფასებული. მაგრამ რახან გაირკვა, რომ ასეთი პროგრამა წელიწადში მხოლოდ ერთ ბავშვს გადაარჩენს, მასზე უარი თქვეს. მოგვიანებით კი, 2006-2007-ში სასკოლო ავტობუსებში ღვედები მაინც გაჩნდა. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ამერიკული სასკოლო ავტობუსები განსაკუთრებული ფენომენია. ჩემი ბინის წინ სკოლაა და ყოველ სასწავლო დილას, როცა ყვითელ ავტობუსებს ბავშვები მოჰყავს და მათ სკოლის ეზო-

ში „ჩამოტვირთავს“, ლამის ქუჩაში მოძრაობა გადაიკეტება; ავტობუსში კი მექანიკურად ირთვება შემაწუხებელი, ყურის წამღები ხმოვანი სიგნალი, რომელიც იქვე მდგომი ავტომანქანების პატრონებს კი არა, მთელს უბანს აგებინებს, რომ ბავშვებს სწავლის დრო დაუდგათ. უფრო სწორად კი მძღოლს ახსენებს, რომ ბავშვების ჩამოსხმის დროს მძღოლმა კიდევ ერთხელ კარგად დაათვალიეროს სალონი, შემთხვევით პატარას ხომ არ მიეძინა. სიგნალი მხოლოდ მაშინ გამოირთვება, როცა ცარიელი ავტობუსი დაიძვრება. ყოველდღე დილის 8 საათზე ამის მოსმენა, დამერწმუნეთ, დიდი ვერაფერი სიამოვნებაა. მაგრამ არავინ აპროტესტებს. თუმცა პოლიცია აუცილებლად მოვარდება, თუ თქვენ 911-ზე ზედა სართულზე ბავშვების შემაწუხებელი ხმაურის გამო დარეკავთ, ხოლო სამართალდამცველები სიმშვიდის დამრღვევებს, უფრო სწორად, მათ მშობლებს თუ პასუხისმგებელ პირებს კორექტულად გააფრთხილებენ. ერთხელ ჩემმა ნაცნობმა, ცნობილმა ჟურნალისტმა თავის ოპერატორთან ერთად ამერიკული სკოლის ყვითელ ავტობუსებზე სიუჟეტის გაკეთება გადაწყვიტა და ამ სატრანსპორტო საშუალებაში პატარების გამოკითხვა სცადა. მაგრამ ლამის სასამართლოში ამოჰყო თავი, რადგან სკოლის გამგეობის ნებართვის გარეშე ამ ავტობუსებს ვერ მიუახლოვდები. მით უმეტეს სატელევიზიო მიზნით. აღარაფერს ვამბობ სკოლის შენობის შიგნითა და გარეთ დამონტაჟებულ სამეთვალყურეო კამერებზე.

ცნობილია, რომ იმ ქვეყანაში, რომლის საკანონმდებლო ორგანო გენდერულად დაბალანსებულია, სოციალური პროგრამები უფრო მეტად „ხარობს“. თუმცა ქვეყნის ჰუმანურობის რეიტინგისთვის სულაც არაა აუცილებელი საკანონმდებლო ორგანოს ფემინიზაცია. არასამთავრობო ორგანიზაციები და უბრალოდ ადამიანთა მხარდამჭერი ჯგუფები ან ერთი კონკრეტული ადამიანის კრეატიულობა და სურვილიც საკმარისია, რომ ქვეყანა სანგრებში ჩამხტომს, ომისთვის ნონსტოპ გამზადებულმობილიზირებულს კი არ ჰგავდეს, არამედ სახელმწიფოს, რომელიც თავის არსებობას სრულად ამართლებს. აი, მაგალითად, ავიღოთ ბიბლიოთეკა, სადაც მე დავდივარ და რომელიც ტერიტორიულად ასევე ახლოსაა. კვირაში რამდენჯერმე უბნის თემის ინიციატივით ავტობუსებით მოჰყავთ დაუნის სინდრომით დაავადებული მოზრდილი ასაკის ქალები და მამაკაცები, რომლებსაც გარდა იმისა, რომ ამ დროს ერთმანეთთან ურთიერთობენ, თამაშობენ, ბიბლიოთეკა მათ საზოგადოებისთვის სასარგებლო სამუშაოს შესრულებასაც სთავაზობს. თუნდაც სულ მცირედის, უმნიშვნელოს. ისინი ახალ წიგნებს, CD-ებს ათვალიერებენ და ბიბლიოთეკის თანამშრომლებს თაროების დალაგებაში ეხმარებიან, კატალოგირების პროცესს აკვირდებიან. ორი საათის შემდეგ ჯგუფის ხელმძღვანელი მათ კრიბავს, ავტობუსში სვამს და სახლებში არიგებს. დაუნის სინდრომიანი ბავშვებისთვის არსებობს ათასგვარი ინკლუზიური პროგრამები და მათ შორის, საზაფხულო ბანაკებიც. ბიბლიოთეკაში, ქუჩაში, ტრანსპორტში მათ მიერ უნებურად ატეხილ ხმაურს ან გადაძახილ-გადმოძახილს ყურადღებას არავინ აქცევს, უფრო სწორად, თითით არავინ უთითებს. ყველამ იცის, რომ ეს ადამიანები ჩვენი მოქალაქეები არიან, ჩვენნი, რომ მათი არაადეკვატურობა ჩვეულებრივი ამბავია. უბრალოდ, განსახვავებულები არიან. ზოგი ცოტათი და ზოგიც — მეტად. „არაგანსხვავებულებს“ კი მათი ატანა ევალებათ. არა, „ატანა“ და „ევალებათ“, მგონი, არაადეკვატური სიტყვაა. მათი მიღება ისეთებად, როგორებიც არიან, მოთმენა, პატივისცემა, სიყვარული, ზრუნვა, დასაქმება, დახმარება. თავად ტერმინის „ინვალიდი“ (ამერიკაში ძირითადად Handicap-ს ხმარობენ, რაც „ფიზიკურ და გონებრივ ნაკლს“ ნიშნავს ან Disability-ის, „უუნაროს“ძ შეცვლის არა ერთი კამპანიური მცდელობაც არსებობდა და არსებობს, თუმცა სიტყვა „ინვალიდი“ მისი გავრცელებულობისა და სიმოკლის გამო სამეტყველო რეპერტუარს მაინც შემორჩა.

ორი თვის წინათ ერთ-ერთ საავადმყოფოში ფსიქოანალიზის ლექციას დავესწარი. ლექციაზე თავისი დიდი ავტოეტლით, ალბათ, 200 კილოგრამამდე წონის ქალბატონი მოვიდა, ცერებრალური დამბლით, ჟანგბადის დიდი ბალონით, ათასგვარ პლასტიკატის მილებში, მათ შორის სასუნთქში, გახვეული. დიდი ქალი — გამყოლით. ქალს არც ერთხელ არ დაუყეფია. არც ფიზიოლოგიური მოთხოვნილება გასჩენია. როგორც ჩანს, იგი სპეციალურად იყო მომზადებულ— გაწვრთნილი. ლექციის შემდეგ კითხვების დასასმელად ინტერესთა მიხედვით სხვადასხვა სპეციალისტებთან დავჯგუფდით. ის ქალბატონიც ჩემს ჯგუფში აღმოჩნდა. როცა მისი რიგი მოვიდა, მან საუბარი დაიწყო, თუმცა იმას, რასაც იგი გამოსცემდა, ჩვენი გაგებით, მეტყველება უფრო პირობითად შეიძლება წოდებოდა. საუბარი იყო ძალიან ნელი, ლამის ერთი — ორი სიტყვა ერთი წუთის განმავლობაში, **საუბრობდა იმის შესახებ, თუ როგორ დაეხმარა მას ფსიქოთერაპია (წარმოვიდგინე ფსიქოთერაპევტის მოთმინებაც), რომ თავადაც უნდა ისწავლოს, რომ ოპტიმიზმითაა სავსე. ლექტორიც არაფორმალური ყურადღებითა და მოთმინებით უსმენდა და რაც მთავარია ყველას, ვინც მასთან გასაუბრების რიგში ვიდექით, ერთი წამითაც არ გამოუმჟღავნებია უკმაყოფილება იმის გამო, რომ კვირა დღეა და ყველას უზომოდ გვეჩქარება. საავადმყოფოებში, მოხუცებულთა სახლებსა და ჰოსპისის სამსახურებში მოხალისეები დადიან, რომლებიც შინაური ცხოველებით მოდიან და ავადმყოფებს, თუნდაც ოდნავ აღიმებენ. ამგვარი ვიზიტისთვის სულაც არაა აუცილებელი კონგრესმა ქანცისგაწყვეტამდე იდებატოს და ბიუჯეტიდან ფული გამოჰყოს. საკმარისია ერთი-ორი ადამიანის კეთილი ნება და სოლიდარობის განცდა. ანუ თანაგანცდის უნარი. გნებავთ, ნიჭი. თუმცა, რასაკვირველია, სახაზინო ფულია საჭირო იმისთვის, რომ ქუჩა, მუნიციპალური შენობა თუ საზოგადოებრივი ტრანსპორტი ეტლისთვის იყოს ადაპტირებული. ამიტომ მხოლოდ სახელმწიფო არაა ჩაბმული სოციალურ პროგრამებში.**

ია მერკვილაძე,
ჩვენი საკ. კორ.
ნიუ იორკი

(დასასრული იქნება)

ნიუ იორკის ქართული ზაფხული

30 ივნისს ნიუ იორკში კინოპროექტ „საქართველოს ხერხემალის“ ეგიდით ფილმების ჩვენება მოეწყო. მისი ხელმძღვანელის ალექსი გელაშვილის თქმით, ის ფილმები, რომელიც საქართველოში სტუდია „გუთნის“ მიერ არის გადაღებული, მოწოდებულია საქართველოს ისტორია, კულტურა, მართლმადიდებლობა უფრო მეტ ადამიანს გააცნოს, მათ შორის, იმათ, ვინც სამშობლოდან შორს ცხოვრობს.

გულის ბუხარი

ძვირფასი სახელები: რეზო, ეროსი, გიორგი...

რა ვქნათ, ჩემო კარგებო, ჰაი, ჰაი, რომ ყველა ვერ გადის ამ დასიცხული თბილისიდან... იცოცხლეთ, სარჩევად იყოს კურორტ-ადგილები საქართველოს აღმოსავლეთ-დასავლეთში, მაგრამ „ჯიბეში რო ფარა არ გიჭყავა“, ქე ხარ ბედს დამორჩილებული და თუ „ვენტილიატორს“ ხანდახან (დენის გადასახადმა რომ არ გაგყიდოს) მაინც უშვერ თავპირს, ამითაც მადლიერი ხარ ცხოვრების.

ჰოდა, ამ დროს, ცხადია, შენი მთავარი „მეგობარია“ ეს დალოცვილი ტელევიზორი, რომელშიც ბათუმის თამადობით, მალიმალ უჩვენებენ ჩვენს დალოცვილ მიწაზე მიმობნეულ დასასვენებელ ადგილებს. რას იზამ, ყველას ბედნიერი დასვენება ვუსურვოთ და ტელევიზორთან მაინც მოვკალათდეთ იმის იმედით, რომ, ერთხელაც იქნება და, მიშას დამშვენებულ ბათუმში ჩვენც გავისეირნებთ... ეეე... მე პირადად ის „ქართული“ ბათუმი და იქაური უზომოდ „ქართველი“ სამეგობრო უფრო მენატრება, ალი სამსონიას, შოშია ჩხაიძის, ანზორ ზამბახიძის, ავთო დიასამიძის, ნუგზარ ჯაფარიძის და სხვების და სხვების გულმხურვალე მასპინძლობა მენატრება, ჩემო ახალგაზრდებო, მაგრამ რა ვქნათ, დრო გადის და რჩება მოგონება, რჩება ლექსი მეფე-პოეტისა, რომელსაც ხშირ-ხშირად ვიმეორებთ ხოლმე უმშვენიერესი აჭარის გახსენებაზე:

„ბათუმის მზე ჩამავალად ენთო,
მშვიდი ქარი ხმაურობდა
ზღვაზე,
ცხოვრებისგან დაღალული
დენდი
გემს უცდიდა და მიამბო ასე“...

...მაგონდება უძვირფასეს ადამიანთა სახეები, მერე ვრთავ ტელევიზორს და, ღმერთო, დიდებულო, აგერ, აქაც არ გრძელდება მოგონებები? საპატრიარქოს ტელევიზიის ეკრანიდან ჩვენს დიდებულ რეზო ლაღიძეზე გვესაუბრებიან ბატონები გიგა ლორთქიფანიძე, ბიძინა კვერნაძე (კარგა ხნის ჩანაწერიაძ, ქალბატონი მანანა ახმეტელი... იგონებენ ბატონ რეზოს — განუმეორებელ კომპოზიტორს, გულმხურვალე ქართველს, მშობლიური ბუნების, ნადიროზის, თევზაობის უზომო ტრფიალს...

ბედნიერება მქონდა, რეზო ლაღიძეს რამდენჯერმე შევხვედროდი, როგორც ჟურნალისტი. ერთხელ ასეთ რამეს მეუბნება: **— თუ რაიმე კარგი დამიწერია, მეგობრებთან ქეიფის შემდეგ, აწეულ გუნებაზეო... გავკვირდი... აბა რა გგონია, „მუხტი“ უნდა, ძმაო, ყველაფერს, „მუხტი“, ამ ცოტა ხნის წინათ, ღამის პირველი საათი იქნებოდა, ცეკას მდივანი შოთა ქანუყვაძე მირეკავს, იქნებ, ბუნებაზე შექმნა რაიმე მაგარიო... დავჯექი როიალთან და ნახევარ საათში დავწერე „ტყე შეუნახე შვილებსა“... აბა...**

ივლისში რეზო ლაღიძის დაბადების 90 წლისთავი იყო, მაინცდამაინც ბევრს არავის გახსენებია ეს თარიღი... კარგით, დავაბრალოთ ყოველივე ზაფხულის პაპანაქებას, დედაქალაქიდან ხალხის გაკრეფას, კი, **მაგრამ, მიშას ბათუმში რომ ყოველდღე უცხოელი „ვარსკვლავების“ „კაკანი“ ისმოდა, დიდი ქართველი კომპოზიტორის გახსენების საღამო ვერ „ჩაჯდა“ პროგრამაში?..**

თუმცა დღევანდელ საქართველოში ეგ რაღა გასაკვირია...

...ეს გავიფიქრე და გაღიზიანებულმა გადავრთე პირველ არხზე ჩემი „ბებრუხანა“ ტელევიზიორი. უიმე, ეროსი მანჯგალაძე შალიკო ხვინგიაძის თავგადასავლებს გვიამბობს... შემოსხდომიან შუა ზამთარში ტაბლას სტუმრები — მარტოხელა შალიკოს გამხარებლები, ფორიაქობს შალიკო, მასპინძლობს, თან ყვება და ყვება ომის გზებზე თავსგადამხდარ დაუჯერებელ ამბებს (გიგოლა თალაკვაძე „უჩმახებს“ შიგადაშიგ, თორემ დანარჩენები თავს უქნევენძ...

აი, სიხალისე, აი იუმორი, ირონია, სარკაზმი, სევდა ჩვენი რეზო ჭეიშვილის კალმისა (დამდგმელი რეჟისორი — გიორგი კახაბრიშვილიძ. დამეთანხმებით (ყველას გინახავთძ, დიდებულია ეროსი...

ერთხელ გაზეთ „ეკრანის ამბებიდან“ გამგზავნეს მასთან, რუსთაველის თეატრის ფოიეში ვისაუბრეთ. მახსოვს, ასეთი რამ მითხრა: **„თეატრისკენ არც ვიხედებოდი, ფეხბურთის თამაშს ვიყავი გადაყოლილი. ერთ დღეს რუსთაველის თეატრში „უდანაშაულო დამნაშავენი“ ვნახე, გიორგი დავითაშვილმა გადამრია კინაღამ. იმ დღიდან გადავწყვიტე სერიოზულად მეფიქრა მსახიობობაზე. ამ გადაწყვეტილებას ხელი ერთმა ფაქტმაც შეუწყო: ჩვენს სკოლას შეფობას რუსთაველის თეატრი უწევდა, მახსოვს, დადგეს კიდეც „პატარა კახი“ და „რღვევა“. რუსთაველელებმაც მირჩიეს თეატრალურ ინსტიტუტში ჩამებარებინა მისაღები გამოცდები. ცოტა გამეტიჩრებული და ზედმეტად თავდაჯერებული კი მივედი ინსტიტუტში. რაოდენ დიდი იყო ჩემი გაკვირვება, როდესაც პირობით ჩამრიცხეს სამსახიობო ფაკულტეტზე. მეგონა კი, ქვეყანას გადავრევდი. მოვინდომე და საბოლოოდ დამტოვეს ინსტიტუტში“...**

არადა, დღეს უკვე წარმოუდგენელია ეროსის გარეშე ქართული აქტიორული ხელოვნება...

...მთელი ცხოვრება გულდაწყვეტილი ვარ იმის გამო, რომ თბილისში ვერ „ჩამოვუსწარი“ გალაკტიონსა და გიორგი შავგულიძეს. 51 წლის წინათ, 1960 წელს, მე რომ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში მისაღები გამოცდების ჩასაბარებლად ჩამოვედი (მანამდე არც ვიყავი ნამყოფიძ, დიდ გალაკტიონსა და დიდ გიორგი შავგულიძეს უკვე ტრაგიკულად ჰქონდათ დამთავრებული სიცოცხლე...

...საპატრიარქოს ტელევიზია გიორგი შავგულიძის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე მოგვითხრობს. უფრო სწორად, დიდი ვერიკო, დიდი სესილია და შავგულიძის კიდევ რამდენიმე თანამედროვე მოგვითხრობს, თან კადრებს უჩვენებენ, გიორგი შავგულიძის დიდოსტატობას კიდევ ერთხელ გვახსენებენ... „სოფელო, ჩემო სოფელო“... თითქოს დაფრინავს საცეკვაო წრეში მსახიობი ულამაზესი ტანის მიმოხვრით...

გული მწყდება... არ ვიცნობდი... თავს იმით ვიმშვიდებ, რომ, კარგა ხნის წინათ, დიდი მსახიობის დაბადების 70 წლისთავისადმი მიძღვნილი საღამოს გასაშუქებლად გამგზავნა ბატონმა გიორგი ბედინეიშვილმა მარჯანიშვილის თეატრში და მეორე თუ მესამე დღეს „კომუნისტში“ დაიბეჭდა მასალა ჩემი ავტორობით, რომლის სათაური ამოტანილია ძვირფასი მიხეილ ქვლივიძის ლექსიდან: **„კაცი, რომელიც დააკლდა ქალაქს“.**

ბედნიერი ვიყავი: 800 000-იანი ტირაჟით გამომავალ გაზეთში ეს მასალა მგონი მთელმა საქართველომ წაიკითხა, ბევრმა დამირეკა. განსაკუთრებით სასიამოვნო ზარი კი იყო ჩემთვის ქალბატონი ლიზიკო ვაჩნაძისა — გიორგი შავგულიძის ქვრივისა, რომელიც, სხვათა შორის, ამ რამდენიმე წლის წინათ გარდაიცვალა ღრმად მოხუცებული, შავსამოსგაუხდელი, სიცოცხლის ბოლომდე თავისი უსაყვარლესი მეუღლის მუზეუმს რომ პატრონობდა „თერთმეტსართულიანში“.

...ასეთი იყო ჩემთვის გასული დღეები ჩახუთულ თბილისში... არადა, იმდენი სასიამოვნო წუთი განმაცდევინა ჩემმა „ბებერმა“ ტელევიზორმა, რომ, მგონი, ქე ჯობდა ქალაქგარეთ ნავარდს წარსულთან შეხვედრა.

გააჩნია — ვის, როგორ...

ვილენ მარდალეიშვილი

ინფორმაცია

ლიკანში საპატრიარქო და საეპისკოპოსო რეზიდენცია შენდება

ლიკანში გუშინ საპატრიარქო და საეპისკოპოსო რეზიდენციის მშენებლობას ჩაეყარა საფუძველი. ამის შესახებ ბორჯომისა და ბაკურიანის მიტროპოლიტმა სერაფიმე ჯოჯუამ აცნობა.

მეუფის თქმით, უკვე 16 წელიწადია, ბორჯომის მრევლი ამ მშენებლობის დაწყებას ელოდება; საეპისკოპოსო რეზიდენცია 2-ოთახიან ძველ სახლშია განთავსებული, შესაბამისად, არ არსებობდა შესაძლებლობა, პატრიარქისა და უცხოეთიდან ჩამოსული მაღალი რანგის სასულიერო პირებისთვის ემასპინძლათ.

მიტროპოლიტ სერაფიმეს განცხადებით, საპატრიარქო და საეპისკოპოსო რეზიდენცია ბორჯომის მრევლის მიერ გაღებული მცირე შემოწირულობებით შენდება.

შენობა 3-სართულიანი იქნება, საიდანაც ერთი სართული საპატრიარქო რეზიდენციას დაეთმობა, ერთი ოთახი სტუმრებისთვის, კერძოდ პატრიარქებისთვის იქნება გამოყოფილი. მშენებლობა სავარაუდოდ რამდენიმე წელიწადში დასრულდება.

მთავრობა შპს „წამლის ხარისხის კონტროლის ცენტრს“ ყიდის

მთავრობა შპს „წამლის ხარისხის კონტროლის ცენტრს“ ყიდის. ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს ინფორმაციით, „წამლის ხარისხის კონტროლის ცენტრის“ საწყისი ღირებულება 340 ათასი ლარია და მისი გასხვისება 25 აგვისტოს ელექტრონულ აუქციონზე იგეგმება.

ცენტრის საწესდებო კაპიტალი 199578 ლარს შეადგენს და ობიექტს 21017.30 ლარის დებიტორული და 5667.47 ლარის კრედიტორული დავალიანება გააჩნია.

ბათუმის ბაზარში ცხენის ხორცი იყიდება!!!

ბათუმის ბაზარში ცხენის ხორცი იყიდება, ამის შესახებ ინფორმაციას ტელეკომპანია „TV-25“ ავრცელებს. ტელეკომპანიის ინფორმაციით, ბათუმში „ბონის“ საკოლმეურნეო ბაზარში ცხენის ხორცი იყიდება.

როგორც ტელეკომპანიასთან საუბრისას ერთ-ერთმა მოვაჭრემ ალექსანდრე აბაშიძემ განაცხადა, ბაზარში საქონლის ხორცთან ერთად დიდი რაოდენობის ცხენის ხორცი იყიდება. მისი თქმით, სავაჭრო ცენტრში ერთი მაცივარია და ისიც ხშირად გამორთულია, რადგან დიდი რაოდენობით ელექტროენერგიას მოიხმარს.

ალექსანდრე აბაშიძე ამტკიცებს, რომ თხის ხორცი ბაზარში მაცივრის ჩაურთველობის გამო დალპა. ცხენის ხორცის გაყიდვის მცდელობაში ბაზრის ექიმმა თავად ალექსანდრე აბაშიძეც დაადანაშაულა. რეზო გორგაძის თქმით, იგი ბაზრის დირექციაზე განაწყენებულია, რადგან დირექტორი სამსახურიდან გათავისუფლებით დაემუქრა. აბაშიძე ამბობს, რომ მას დირექციამ ხორცის სექციის საკუთარი ხარჯებით მოპირკეთება მოსთხოვა.

ბონის საკოლმეურნეო ბაზრის მოვაჭრეებს მხოლოდ ერთი ონკანი აქვთ, რომელიც მათი აზრით, საკმარისი არ არის. მოვაჭრეთა ნაწილის თქმით, ონკანიდან წყალი ან საერთოდ არ მოდის, ან ცოტა მოდის. თანამშრომელთა ნაწილი აცხადებს, რომ ბაზარში ადრე 3 ონკანი იყო, რომელიც თავად მოვაჭრეებმა დააზიანეს.

ალექსანდრე აბაშიძის განცხადების საპირისპიროს ამტკიცებენ ბაზრის ექიმები. მათი თქმით, ცხენის ხორცი, რომელიც სავაჭრო ობიექტში მალულად იყო შეტანილი, ობიექტიდან რამდენჯერმე ამოიღეს და ამის დამადასტურებლად ოქმებიც წარმოადგინეს.

ჯი-ეიჩ-ენი

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

2011 წლის 26 ივლისს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს მიერ გამოქვეყნდა ინფორმაცია „სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ“. აუქციონში გამოცხადებული №1 სალიცენზიო ობიექტზე სამინისტროში არ იქნა წარმოდგენილი არც ერთი განცხადება მონაწილეობის მიღების თაობაზე. საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის 2008 წლის 4 აპრილის №1-1/480 ბრძანებით დამტკიცებული „სარგებლობის ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის გამართვის, სარგებლობის ლიცენზიის გაცემის საწყისი ფასის განსაზღვრისა და ანგარიშსწორების წესის შესახებ“ დებულების მე-3 მუხლის შესაბამისად, აღნიშნულ ობიექტზე აუქციონი ითვლება ავტომატურად გამოცხადებულად. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე ვაქვეყნებთ №1 სალიცენზიო ობიექტზე აუქციონის გამოცხადების შესახებ ინფორმაციას შესაბამისი პირობებითა და სარგებლობისათვის დადგენილი მოთხოვნებით:

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

№	x	y
1	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	[illegible]

საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს განცხადება

2011 წლის 26 ივლისს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში" საქართველოს ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ს.ს.ი.პ - ბუნებრივი რესურსების სააგენტოს მიერ გამოქვეყნდა ინფორმაცია "ტყის მდგომარეობის გაჯანსაღების მიზნით გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი ველური მცენარეების სანიტარიული ჭრებით ხე-ტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის ჩატარების შესახებ". აუქციონში გამოცხადებულ №3 და №4 სალიცენზიო ობიექტებზე სამინისტროში არ იქნა წარმოდგენილი არც ერთი განცხადება მონაწილეობის მიღების თაობაზე. საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის 2008 წლის 4 აპრილის №1-1/480 ბრძანებით დამტკიცებული „სარგებლობის ლიცენზიის გაცემის მიზნით აუქციონის გამართვის, სარგებლობის ლიცენზიის გაცემის საწყისი ფასის განსაზღვრისა და ანგარიშსწორების წესის შესახებ" დებულების მე-3 მუხლის შესაბამისად, აღნიშნულ ობიექტებზე აუქციონი ითვლება ავტომატურად გამოცხადებულად. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე ვაქვეყნებთ №3 და №4 სალიცენზიო ობიექტებზე აუქციონის გამოცხადების შესახებ ინფორმაციას შესაბამისი პირობებითა და სარგებლობისათვის დადგენილი მოთხოვნებით:

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	12,13,15,16	932	[illegible]	5	712 000	142 400
4				17,19,20,21,22,23,24	917			515 000	103 000

[illegible]	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	
[illegible]	

[illegible]

მსოფლიოს „შერეკილები“

პოლკოვნიკის ბოლო დღეები

არასოდეს დავტოვებ ლიბიის მიწას, სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე ვიბრძოლებ და მოვკვდები, როგორც წამებული. კადაფი უბრალოდ პრეზიდენტი არ არის რომ პოსტიდან წავიდეს, ის რევოლუციის ბელადია, ლიბიისთვის დიდების მომტანი მეომარი-ბედუინი. ლიბიელებს ადრეც გვიომია ამერიკელებთან და ბრიტანელებთან და არც ახლა დავნებდებით, – ეს სიტყვები ლიბიის ლიდერმა ნახევარი წლის წინათ წარმოთქვა, მას შემდეგ, რაც შეერთებული შტატებისა და ნატოს გაერთიანებულმა სამხედრო ძალებმა ლიბიის სამხედრო და სამთავრობო ობიექტების დაბომბვა დაიწყეს.

მაშინ ბევრი ფიქრობდა, რომ კადაფის რეჟიმი რამდენიმე კვირაში დაემხობოდა, ეს სიტყვები კი, 40-წლიანი მმართველობის შედეგად მარაზმში გადასული მოხუცის ბოდვა იყო. თუმცა, ასე არ აღმოჩნდა. კადაფი მართლაც იბრძვის. ბრძოლაში იღუპებიან მისი შვილები, შვილიშვილები, უამრავი სამხედრო პირი და მშვიდობიანი მოქალაქე. ამბოხებულებმა კი, რომლებსაც დასავლური სამხედრო მანქანა უმაგრებს ზურგს, ახლადა შეაღწიეს ლიბიის დედაქალაქში. როგორც ჩანს, კადაფის დღეები მართლაც დათვლილია.

მუამარ ბენ მუჰამედ აბუ მენიარ აბდელ სელიამ ბენ ჰამიდ ალ-ყადაფი, იგივე მუამარ კადაფი 1940 წელს დაიბადა ბედუინის ოჯახში. მისი წინაპრები გაარაბებული ბერბერების, ალ კადაფის ტომიდან იყვნენ. პაპა იტალიელმა კოლონიზატორებმა მოუკლეს. ოჯახი მუდმივად იცვლიდა საცხოვრებელ ადგილს, ამიტომ მომავალი რევოლუციის ბელადმა საკმაოდ არათანმიმდევრული საშუალო განათლება მიიღო. ერთი, რასაც ბავშვობიდან მოყოლებული ერთგულებდა – არაბული სამყაროს ერთ უძლიერეს სახელმწიფოდ გაერთიანების იდეა იყო, ამას მოგვიანებით „აფრიკის გაერთიანებული შტატების“ შექმნის იდეაც დაემატა.

პირველი იატაკქვეშა პოლიტიკური ორგანიზაცია 1961 წელს დააარსა. ორგანიზაციის მიზანი მონარქიის დამხობა იყო. პარალელურად სამხედრო კოლეჯში სწავლობდა. რომელიც ლეიტენანტის ჩინით დაასრულა, შემდეგ ინგლისში გაიარა გადამზადება და კაპიტნის წოდება მიიღო.

1969 წლის 1 სექტემბერს, ლიბიის სამხედრო ძალების 12 ოფიცერთან ერთად, სამხედრო გადატრიალებას ჩაუდგა სათავეში. მონარქია დაემხო. 27 წლის კადაფი, ერთგულ სამხედროებთან ერთად, ხელისუფლებაში მოვიდა და შეიარაღებული ძალების უმაღლეს მთავარსარდლად დაინიშნა, ამ თანამდებობისთვის საკმაოდ მოკრძალებული პოლკოვნიკის ჩინით. აღსანიშნავია, რომ თანამებრძოლთაგან განსხვავებით, იგი დღემდე ამ სამხედრო წოდებაზე რჩება. თუმცა, ამ დღიდან დაიწყო პროცესი, რომელიც ლიბიის აბსოლუტური „კადაფიზაციით“ და დღევანდელი სამოქალაქო ომით დასრულდა.

ახლად გამოცხადებულ არაბულ სახელმწიფოს იდეოლოგიურ საყრდენად კადაფიმ არაბული ნაციონალიზმისა და ისლამური სოციალიზმის ერთგვარი ნაზავი დაუწესა, რომლის თეზისებიც საკუთარ ნაშრომში ჩამოაყალიბა და „მწვანე წიგნი“ უწოდა. სახელმწიფოს მმართველობის ფორმად, „ჯამახირია“ გამოაცხადა, რომელიც არაბულად „ხალხთა მასების მმართველობას“ ნიშნავს. ლიბიის ოფიციალური სახელწოდება კი, „ლიბიის სახალხო სოციალისტური არაბული ჯამახირია“ გახდა. აიკრძალა პოლიტიკური პარტიებისა და ოპოზიციური ჯგუფების არსებობა. კადაფი ოპონენტებს ხოცავს ან ციხეში ყრის. თუმცა ხანდახან „დიდსულოვნად“ ათავისუფლებს. ასე მაგალითად: 1988 წლის 3 მარტს ციხეს მიადგა ბულდოზერით, რომელსაც თავად მართავდა და ჭიშკარი შეამტვრია. შიგნით შესულმა კი საზეიმოდ გამოუცხადა გაოცებულ პატიმრებს – „თქვენ თავისუფალი ხართ“. შესაბამისად, 3 მარტი „ხალხის მმართველობის დღედ“ გამოცხადდა.

მიუხედავად ქვეყნის მოსახლეობის სასიკეთოდ განხორციელებული რამდენიმე მნიშვნელოვანი პროექტისა (მათ შორისაა ლიბიელთა მარადიული პრობლემის, მოსახლეობის მტკნარი წყლით უზრუნველყოფის პრობლემის გადაწყვეტაძ, ნავთობით მდიდარი სახელმწიფო თანდათან რევოლუციის ტალღაზე მოსული ბელადის პირად საკუთრებად გადაიქცა. ქვეყნის მთელი სიმდიდრე მონარქიის დამამხობელი კადაფის, მისი შვილებისა და ოჯარის წევრების ხელში მოექცა. თუმცა, ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ ერთ სულზე შემოსავლის მიხედვით ლიბია უსწრებს ზოგიერთ ქვეყანას, მაგალითად რუსეთს, უკრაინას და საქართველოს...

რაც შეეხება საგარეო პოლიტიკას, კადაფი აქტიურად იწყებს ქვეყნიდან უცხოური ბაზებისა და უცხოეთის მოქალაქეების გასტუმრებას და მათი ქონების ნაციონალიზაციას. მისი რისხვა განსაკუთრებით იტალიელებს დაატყდათ თავს. 1970 წლის 7 ოქტომბერს 20 ათასი იტალიელის დეპორტაცია მოხდა ქვეყნიდან, ხოლო ეს დღე ეროვნულ დღესასწაულად გამოცხადდა და „შურისძიების დღე“ ეწოდა. მისი ბრძანებით იტალიელი სამხედროების ძვლებიც კი ამოთხარეს მიწიდან. მოგვიანებით იტალიის პრემიერ-მინისტრს სილვიო ბერლუსკონის დაჰპირდა, რომ ამ დღეს სახელს გადაარქმევდა და „მეგობრობის დღეს“ დაარქმევდა, თუმცა დაპირება დღემდე არ შეუსრულებია. 40 წლის განმავლობაში აწარმოებს როგორც ცივ, ისე ცხელ ომს ცივილიზებულ სამყაროსთან. შეერთებული შტატებისა და ნატოს „აგრესიას“ კი გერმანიასა და შოტლანდიაში მოწყობილი ტერაქტებით პასუხობს.

ტერაქტებს მასაც უწყობენ, თუმცა ბედი სწყალობს. ბოლოს 1998 წელს დაუპირეს მოკვლა, მაგრამ დაცვის უფროსი ქალბატონი, სახელად აიშა გადაეფარა და საკუთარი სიცოცხლის ფასად იხსნა. დაიჭრა მისი დაცვის წევრი 7 ქალიც.

უკანასკნელი ხმაურიანი გამოსვლა ლობიის ლიდერს (რომელიც ოფიციალურად ასე იწოდება – სოციალისტური სახალხო ლიბიის არაბული ჯამახირიის პირველი სექტემბრის დიდი რევოლუციის ხელმძღვანელი და ძმური ბელადიძ 2009 წელს გაეროში ჰქონდა. იქ გაეროს ტერორისტული ორგანიზაცია უწოდა, რომლის სანქციით უდიდესმა სახელმწიფოებმა უკვე 64 ომი აწარმოეს მცირე ქვეყნების წინააღმდეგ. აღსანიშნავია, რომ იქაც, როგორც ყოველთვის, ლიბიის ლიდერი პრეზიდენტ ობამას „თავის შვილად“ მოიხსენიებდა, ობამას მუსულმანური წარმომავლობის გამო.

როგორც დასაწყისში აღვნიშნეთ, ლიბიელი აჯანყებულები ტრიპოლში შევიდნენ. ვნახოთ, შეასრულებს თუ არა თავის დანაპირებს „მეომარი-ბედუინი“, თუ უახლოეს დღეებში მასაც ეგვიპტის პრეზიდენტივით ცხაურებში გამოკეტილს იხილავს მსოფლიო.

დავით შალიკაშვილი.

P. S. „ბი-ბი-სის“ ინფორმაციით კადაფი ალჟირში გაიქცა. ჯერჯერობით ძვეყანაში სრული ძაოსია... 6,3-მილიონიანი ძვეყნის მოსახლეობის დიდი უმრავლესობა პოლკოვნიკის რეჟიმის დამხობას ზეიმობს... რა იქნება ხვალ? ეს არავინ იცის.

კალათბურთი

როგორც კაპიტანს შეშვენის

ევროპის ჩემპიონატის ფინალური ეტაპის დაწყებამდე ერთი კვირით ადრე საქართველოს ეროვნული ნაკრების კაპიტანმა ზაზა ფაჩულიამ საბენეფისო შოუ მოიწყო და „ჯვაროსნებს“ რიგაში ლატვიელებთან გამართული ამხანაგური მატჩი მოაგებინა – 83:79.

საგულისხმოა, რომ იგორ კოკოშკოვის შეგირდებმა პირველი ნახევარი 10 ქულით დათმეს, თუმცა თავიანთი ლიდერის ძალისხმევით – მის ანგარიშზეა პარტნიორთა მონაგრის ზუსტად ნახევარი – 42 ქულა, აქედან 19 – ბოლო პერიოდში. აღსანიშნავია, რომ მან 17-დან 14 ორქულიანი და 14-დან 14-ვე საჯარიმო ჩააგდო – გარდატეხა შეიტანა ბრძოლის ხასიათში და გუნდმა გაიმარჯვა კიდეც. იქაურმა ჟურნალისტებმა ზაზას კავკასიელი ტერმინატორი უწოდეს.

დღეს ეს მეტოქენი შიაულიაიში კიდევ ერთხელ შეხვდებიან ერთმანეთს.

ჭადრაკი

ჯობავა მსოფლიოს თასზე ითამაშებს

46 ქვეყნის 128 მოჭადრაკე იბრძოლებს ფიდეს მსოფლიოს თასისათვის, რომლის გათამაშებაც 28 აგვისტოს ხანტი-მანსიისკში (რუსეთი) დაიწყება. შეჯიბრება 7 რაუნდად მოეწყობა. თითოეული ეტაპის მინიმატჩში, გარდა ფინალისა, ორ-ორი კლასიკური პარტია გაიმართება, გადამწყვეტ პაექრობაში კი მეტოქეები ოთხჯერ შეხვდებიან ერთმანეთს. ძირითადი ორთაბრძოლები გამარჯვებულს თუ ვერ გამოავლენს, დაინიშნება ბლიცპარტიები, რომლებიც უძლიერესს აუნთებს მწვანე შუქს.

მსგავს შეჯიბრებაში მესამედ იასპარეზებს გალელი დიდოსტატი ბადურ ჯობავა. წინა ორ ტურნირში მან ორ-ორი ბარიერი გადალახა, მესამეში კი ჯერ სერგეი რუბლიოვსკის, ხოლო შემდეგ ალექსანდრ გრიშჩუკის წინააღმდეგობა ვერ დაძლია. ამჯერად ის პირველ წრეში აზერბაიჯანელ ნამიგ გულიევს ეთამაშება, გამარჯვების შემთხვევაში კი მეორე რაუნდში არმენ პაშიკიანსა (სომხეთი) და რადოსლავ ვოიტაშეკს (პოლონეთი) შორის უძლიერესს დაუპირისპირდება.

მსოფლიოს თასზე თავს მოიყრიან ისეთი მაღალი კლასის დიდოსტატები, როგორებიც არიან ფიდეს ვერსიით მსოფლიოს ჩემპიონი რუსლან პონომარიოვი (უკრაინა), შაჰრიარ მამედიაროვი (აზერბაიჯანი), ვასილი ივანჩუკი (უკრაინა), ალექსანდრ გრიშჩუკი (რუსეთი), გატა კამსკი (აშშ), მაიკლ ადამსი (ინგლისი), ქალთა მსოფლიოს ჩემპიონი ჰოუ იფანი (ჩინეთი), ვაჟებში 2011 წლის ევროპის ჩემპიონატის მე-3 პრიზიორი იუდით პოლგარი (უნგრეთი) და სხვები.

ასპარეზობა სექტემბრის ბოლო დეკადამდე გასტანს.

ლექსო ცინცაძე

ლიდერთა კვალდაკვალ

სამი ქართველი დიდოსტატი მონაწილეობს საბერძნეთში მოჭადრაკეთა საერთაშორისო ფესტივალში. ჩვენებურებმა მე-6 ტურშიც წარმატებით ითამაშეს: დავით ჯოჯუამ და კონსტანტინე შანავამ მასპინძლებს – თეოდორის ცეკურასსა და ალექსანდროს გოგილისს სძლიეს, ხოლო ლელა ჯავახიშვილი ასევე ბერძენ იოანის ნიკოლაიდისს დაუზავდა. ექვსი ტურის შემდეგ ჯოჯუას და შანავას 4,5-4,5 ქულა აქვთ და ლიდერებს – დმიტრი სვეტუშკინსა (მოლდოვა) და სერგეი ვოლკოვს (რუსეთი) ნახევარ-ნახევარი ქულით ჩამორჩებიან. ლელა ჯავახიშვილმა 4 ქულას მოუყარა თავი. ფესტივალზე შვეიცარიული სისტემით 9 ტური გათამაშდება.

ძალოსნობა

ჭაბუკთა ევროპული ფიცარნაგი

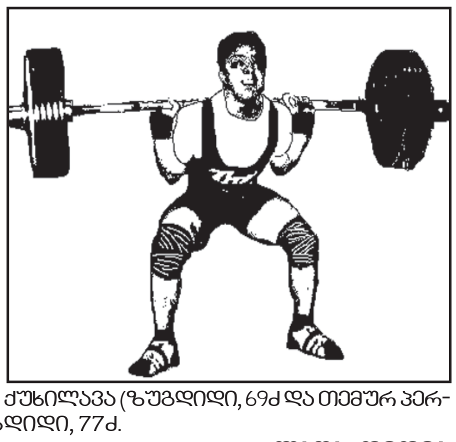

პოლონეთის ქალაქ ჩეხანოვოში 1994-1995 წლებში დაბადებულ ძალოსანთა ევროპის პირველობა დაიწყო. ჭაბუკთა ნაკრების მთავარი მწვრთნელის – ზურაბ ანთაურის ხელმძღვანელობით შეჯიბრებაში საქართველოს ხუთი ახალგაზრდა ათლეტი ჩაებმება. მედლების რეალური კანდიდატები არიან ევროპის შარშანდელი პირველობის პრიზიორი შოთა მიშველიძე (ქუთაისი, 62 კგ) და ამავე ასპარეზობის მონაწილე ჯაბა ჩიბურდანიძე (ჩაქვი, 69კ), რომელმაც სევილიაში 125 კილო აიტაცა და 145 კილო აკრა. წლეულს მან საკუთარი მაჩვენებლები, შესაბამისად, 4 და 5 კილოთი გააუმჯობესა.

ჩეხანოვოში, ასევე, ჩვენი ქვეყნის სპორტულ ღირსებას დაიცავენ რამინ შამილიშვილი (ჩაქვი, 56კ), ბაჩანა ქუხილავა (ზუგდიდი, 69კ) და თემურ პერტაია (ზუგდიდი, 77კ).

ლაშა დიდია

მშვილდოსნობა

ქალებს მსოფლიოზე მოსინჯავენ

კარგა ხანია, მშვილდოსანთა მნიშვნელოვან საერთაშორისო შეჯიბრებებში მხოლოდ ქალთა გუნდი მონაწილეობს უცვლელი შემადგენლობით და ხშირ შემთხვევაში ჩვენი მანდილოსნები წარმატებასაც აღწევენ. დასტურად წლევანდელ მსოფლიო ჩემპიონატში ქრისტინე ესებუას მიერ მოპოვებული ვერცხლის მედალიც კმარა. ამჟამად ცეცხლის ხაზზე ჭაბუკები დადგებიან: 24-28 აგვისტოს პოლონეთის ქალაქ ლეგნიცაში თეონა კუტალაძე, ირაკლი ქვლივიძე, ლაშა ფხაკაძე და გიორგი ნიბლიაშვილი თანატოლთა შორის მსოფლიოს პირველობაზე მოსინჯავენ ძალებს.

ინტერნეტიდან

მაურინიო ნანობს?

ძალზე სკანდალური გამოდგა განმეორებითი მატჩი ესპანეთის სუპერთასზე „ბარსელონა“ – „რეალი“. ალბათ გახსოვთ, რომ პირველი მატჩი მადრიდში დამთავრდა ფრედ – 2:2, ბარსელონაში კი იმძლავრეს მასპინძლებმა – 3:2.

მატჩი გამოირჩეოდა უსიამოვნო ეპიზოდებით, შეხლა-შემოხლებით. ბუნებრივია, რომ ასეთ მომენტებს არ ჩაუვლია სამეფო კლუბის დამრიგებლის ქოზე მაურინიოს მონაწილეობის გარეშე. ის

განსაკუთრებული აქტიურობით ჩაერია ბოლო აყალმაყალში, რომელიც წარმოიშვა „რეალის“ მცველის მარსელო ჟუნიორის უხეში თამაშის შემდეგ „ბარსელონაში“ დაბრუნებულის სესკ ფაბრეგასის წინააღმდეგ. არეულობის დროს ვითომდა წესრიგის დამყარების მცდელობისას მაურინიომ თვალში თითი ატაკა გვარდიოლას თანაშემწეს – ტიტო ვილანოვას.

როგორც ესპანური „Marca“ იუწყება, მაურინიო ნანობს თავის საქციელს, რაზეც განუცხადა ახლობლებსა და ოჯახის წევრებს. თუმცა ადრე „რეალის“ დამრიგებლის პირადმა მრჩეველმა ელადიო პალმარესმა განაცხადა, რომ პორტუგალიელი პროვოკატორი არაფერს ნანობს, რადგან „რეალის“ ინტერესებს იცავდაო.

შარაპოვას ახალი მონაპოვარი

ერთხელ კიდევ გაახარა თავისი თაყვანისმცემლები ჩოგბურთის ლამაზმანმა მარია შარაპოვამ. ცინცინატიში გამართულ WTA Premier კატეგორიის ტურნირზე, რომლის საპრიზო ფონდი იყო 2050000 დოლარი, მარიამ ფინალში დაამარცხა მსოფლიო რეიტინგის მე- 13 მოთამაშე, სერბი ელენა იანკოვიჩი – 4:6, 7:6 (7:3), 6:3.

ნახევარფინალში შარაპოვამ ბრძოლიდან გამოთიშა ბოლო რეიტინგით მეორე ჩოგბურთელი, თანამემამულე ვერა ზვონარიოვა – 2:6, 6:3, 6:3. ეს ვერაზე მარიას მეშვიდე გამარჯვებაა, საერთო ანგარიშში კია 7:3 შარაპოვას სასარგებლოდ.

ღმერთმა აბედნიეროთო

ასე შეხვდა მისთვის არცთუ სასიამოვნო ცნობას ლისაბონის „სპორტინგისა“ და ბულგარეთის ნაკრების თავდამსხმელის ვალერი ბოჟინოვის ყოფილი ცოლი ალისია. როგორც თვითმხილველები ამბობენ, მომღერალ ლამაზმანს სცენაზე აცნობეს, რომ მის ყოფილ ქმარს მალე ეყოლება ბავშვი მოდელ ნიკოლეტა ლოზანოვასაგან. ის კინაღამ წაიქცა, შემდეგ კი დიდხანს დადიოდა ტერიტორიაზე და ამ ფაქტს წყევლიდა. ბოლოს კი მობილური ტელეფონით დაურეკა ბოჟინოვს და მხოლოდ ერთი ფრაზა უთხრა: „ბედნიერი იყავით კურვალეტასთან“!

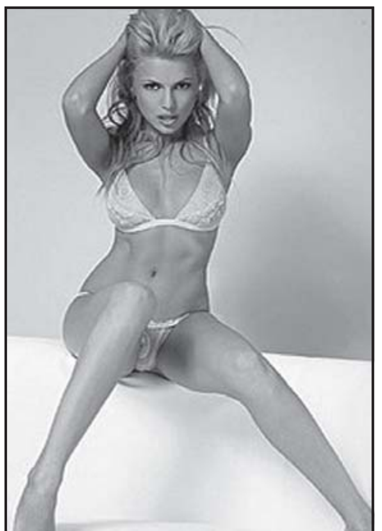

შეგახსენებთ, რომ ბოჟინოვი და ლოზანოვა ამ ყველაფერს საიდუმლოდ ინახავდნენ. ამ დღეებში კი მათმა ჭორიკანა მეგობრებმა გაამჟღავნეს, რომ ისინი ბავშვს ელიან და ქორწილისთვის ემზადებიან.

ორ ფრონტზე

მრავალსახეობა მკვლევარისა

ჩვენმა მკითხველმა უკვე იცის ნიუიორკში ინგლისურ ენაზე ვრცელი მათემატიკური მონოგრაფიის გამოქვეყნების თაობაზე, რომლის სამი ავტორიდან ორი ცნობილი ქართველი მათემატიკოსია – ვახტანგ კიკილაშვილი და ალექსანდრე მესხი, ერთიც – მათი ცნობილი შვედი კოლეგა ლარს ერიკ პერსონი.

პირდაპირ გასაოცარია, თუ როგორ აქტიურ სპორტულ ცხოვრებას ეწევა თურმე ეს შვედი მკვლევარი ინტენსიური სამეცნიერო საქმიანობის პარალელურად (ის გახლავთ 12 მონოგრაფიისა და 200 შრომის ავტორი, ხელმძღვანელობდა 40 სადოქტორო დისერტაციას!).

შვედეთში ყოველწლიურად ეწყობა შეჯიბრება 90-კილომეტრიან დისტანციაზე თხილამურებით სვლაში „ვასარანი“, მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან ჩასული 15 ათასამდე მონაწილით. პერსონი გახლავთ ერთ-ერთი იმ მცირეთაგანი (სწორედ მსოფლიო მასშტაბით), ვინც ეს მანძილი 50-ჯერ დაასრულა! მისი საუკეთესო დროა 2 საათი და 40 წუთი.

მანვე 19-ჯერ ბოლომდე (ანუ შეჯიბრების მიუტოვებლად) იასპარეზა მარათონულ რბოლაში (გავიხსენოთ, 42 კმ და 195 მ); ოპტიმალური მაჩვენებელი – 2 საათი და 40 წუთი.

აღარაფერს ვამბობთ 30-წლიან სისტემატურ მონაწილეობაზე სპორტული ორიენტაციის ასპარეზობაში, თავის ასაკობრივ ჯგუფში ჩინებულ წარმატებებზე, 10 წლის განმავლობაში ამ სახეობაში კლუბის თავმჯდომარეობაზე.

...აქ როგორ არ გაგვახსენდეს პროფესორი გიორგი ნიკოლაძე – ჩვენი დიდი თანამემამულე, ბრწყინვალე გეომეტრი, ტანმოვარჯიშე და მთამსვლელი...

თამაზ ებანოიძე

ჩვენი კარაბადინი

შვიდი სასარგებლო რჩევა, რომლებიც თქვენს ცხოვრებას შეცვლიან

ზოგჯერ საკმარისია 10 წუთით ადრე გამოხვიდეთ სახლიდან, რომ საცობში არ მოხვდეთ. ან ოდნავ შეცვალოთ ცხოვრების ჩვეულებრივი წესი და გახდეთ სხვაგვარი ადამიანი — უფრო ბედნიერი, ჭკვიანი და წელში გამართული.

1. შეცვალეთ ხელები

თუ „მემარჯვენე“ ხართ, ეცადეთ უფრო ხშირად იმუშაოთ მარცხენა ხელით და პირიქით. ასეთი შეუჩვეველი მოქმედებების დროს ტვინში გამომუშავდება ნივთიერება, რომელიც გვიცავს დეპრესიისგან.

●კონკრეტული რჩევა, შეეცადეთ ყოველდღე კბილები იხეხოთ მეორე ხელით. ეს მარტივი მოქმედება აუმჯობესებს განწყობილებასა და მეხსიერებას, გვარწმუნებენ მეცნიერები.

2. თითო ვაშლი ჭამის წინ

ერთი ჭიქა წვენი ჭამის წინ გვეხმარება ცოტა ვჭამოთ. მაგრამ სცადეთ შეცვალოთ იგი ვაშლით, მოგვიწოდებენ მეცნიერები პენსილვანიის შტატის უნივერსიტეტიდან. თქვენ მიიღებთ ნაკლებ კალორიას (ერთ ჭიქაში ხომ დაახლოებით სამი ვაშლიაძ და მეტ სარგებელს (მთლიან ხილში მეტი უჯრედისია, რომელიც უზრუნველყოფს დანაყრების გრძნობასძ.

●კონკრეტული რჩევა. თითო ვაშლი საუზმის, სადილისა და ვახშმის წინ — და თქვენი სადღეღამისო რაციონი „გახდება“ დაახლოებით 500 კილოკალორიით, თუ ამ წესს მთელი წლის განმავლობაში დაიცავთ.

3. დაგეგმეთ ცხოვრება ციკლის მიხედვით

ნებისმიერი ქალის ცხოვრებაში ყველაზე ნაყოფიერი დრო — ეს არის პერიოდი, რომელიც წინ უსწრებს ოვულაციას, ესე იგი მენსტრუაციის დამთავრების შემდეგ 10 დღეს, მიაჩნიათ ამერიკელ მეცნიერებს. სწორედ ამ დროს აღწევს პიკს სისხლში სასქესო ჰორმონების დონე — ესტროგენები გაქცევენ თქვენ უფრო კრეატიულად, ტესტოსტერონი კი გიზრდით გამბედაობას.

●კონკრეტული რჩევა. გამოიყენეთ ყოველთვიური „ათდღიანი“ სრულად. როდესაც იდეები ავსებენ თავს, ტესტოსტერონი კი გაძლევთ მათი გამოთქმის სითამამეს, არის შანსი, წარმოაჩინოთ თავი საუკეთესო მხრიდან და დაწინაურდეთ სამსახურში. ამ პერიოდში საკუთარი საქმეების ფორსირება კი არ ღირს: დიდია იმის ალბათობა, რომ ჰორმონების გავლენით მიიღოთ ნაჩქარევი გადაწყვეტილება.

4. ღეჭეთ მუშაობის დროს

გასტროენტეროლოგები და დანტისტები ლანძღავენ საღეჭ რეზინს, სამაგიეროდ ნეიროფიზიოლოგები მათ იცავენ. მათ მიაჩნიათ, რომ ღეჭვითი მოძრაობა ააქტიურებს ტვინის იმ მონაკვეთებს, რომლებიც პასუხისმგებელი არიან კონცენტრაციასა და მეხსიერებაზე.

●კონკრეტული რჩევა. იქონიეთ საღეჭი რეზინი სამუშაო მაგიდის უჯრაში და ჩაიდეთ პირში ერთი, მერე მეორე, როდესაც მნიშვნელოვან პროექტებზე მუშაობთ.

5. ივარჯიშეთ მუსიკის თანხლებით

ყველამ იცის, რომ სასარგებლოა ვარჯიში მუსიკის თანხლებით, იმ მუსიკისა, რომელიც ემთხვევა თქვენი გულის რიტმს, აზუსტებენ ბრიტანეთის სპორტული ექიმები.

●კონკრეტული რჩევა. შეარჩიეთ რამდენიმე მელოდია თქვენს გემოზე, ორიენტაცია აიღეთ შემდეგ ციფრებზე;

●იოგას ვარჯიშისა და მედიტაციისთვის იდეალურია რიტმი 50-70 დარტყმა წუთში (მაგალითი — ბიტლების ცნობილი „იესტერდეი“ძ.

●დიდხანს ნაბიჯით სიარულში დაგეხმარებათ მუსიკა რიტმით 95-120 დარტყმა წუთში (მაგალითად, შტრაუსის ვალსებიძ.

●სირბილის დროს გულისცემა იწევს 125-160 დარტყამდე წუთში — ასეთ სიხშირეს შეესაბამება ბრაიან ადამსის სიმღერა „რან თუ იუ“.

6. ნუ გაღიზიანდებით — მიირთვით ნიგოზი

ქრონიკული გაღიზიანება 100-დან 90 შემთხვევაში დაკავშირებულია ღვიძლის ანთებასთან, მიაჩიათ ექიმებს. კვებეთ ღვიძლი ხშირად, გვირჩევენ ისინი, და ყოველდღიურ წამლად გვიწერენ ნიგოზს. მასში პოლინოგაუჯერებელი ცხიმის მჟავა ომეგა-3-ის დიდი ოდენობაა, რომელიც აუცილებელია ღვიძლის უჯრედების დასაცავად და ცხიმის მიმოქცევის გაუმჯობესებისთვის.

●კონკრეტული რჩევა. მიირთვით დღეში 3 კაკალი. ეს აუმჯობესებს თქვენი ღვიძლის მდგომარეობას და თქვენ „ნაღვლიანიდან“ მხიარულ ადამიანად გაქცევთ.

7. დაითვალეთ ბუზები ყოველდღიურად

გამოვერთოთ ყოველდღიური ამბებიდან, ვიძინოთ ღია თვალებით (თათბირების დროსაც კიძ — აუცილებელია. ასეთ მომენტებში თავში მოგვდის გენიალური აზრები. ნეიროფიზიოლოგები განმარტავენ, რომ სინამდვილის გამოთიშვის დროს აქტიური ხდება ტვინის მარჯვენა ნახევარსფერო. ერთდროულად ათობით მცირე პრობლემებისგან გათავისუფლებული ეს ნახევარსფერო მთელ ძალისხმევას ახმარს ერთ ყველაზე არსებით პრობლემას.

●კონკრეტული რჩევა. გამოერთეთ 10 წუთით ყოველდღე. მონახეთ ადგილი, სადაც ვერაფერი და ვერავინ ვერ გადართავს სხვა რამეზე თქვენს ყურადღებას. თუ გენიალური აზრი არც გეწვევათ, გონებაში განათებას აუცილებლად იგრძნობთ.

ЗДОРОВЬЕ

რისთვის გვჭირდება ეს ჰემოროი?

სამკურნალო პრეპარატი ოლესტეზინი დაგეხმარებათ, გაუსწორდეთ დაავადების ყველა სიმპტომს. მის შემადგენლობაში შედის ქაცვის ზეთი, რომელიც ფართოდ არის ცნობილი თავისი განსაკუთრებული სამკურნალო თვისებებით.

● იგი ახდენს აშკარად გამოკვეთილ ანთების საწინააღმდეგო მოქმედებას.

● აჩქარებს დაზიანებული ქსოვილების შეხორცების პროცესს.

● სწრაფად ხსნის ტკივილს და ამცირებს დისკომფორტს.

● ხელს უწყობს ჰემოროიდული კვანძების შემცირებას.

● წინააღმდეგობას უწევს ინფექციური გართულებების განვითარებას.

ოლესტეზინი გამოიყენება ჰემოროის სამკურნალოდ დაავადების ნებისმიერ სტადიაზე.

პრეპარატი მოიწონეს წამყვანმა სპეციალისტებმა პროქტოლოგიის დარგში.

გვწერენ

უცნაური მოსახვევი

გმირთა მოედნის განახლებული ესტაკადა — ვარაზის ხევსა და ზოოპარკის ხევის მხრიდან აუცილებელ გადაკეთებას მოითხოვს!

კერძოდ, ტრანსპორტი, რომელიც მოედინება საბურთალოს მხრიდან და უნდა გავიდეს ლაგუნა ვერეს მხარეს, ყოველ წუთს ქმნის საცობს ყოფილი აბრეშუმის ფაბრიკის კუთხესთან შუქნიშანზე, იმიტომ რომ ამ მონაკვეთში ავტობუსებისთვის უცნაური მოსახვევია!

ჩემი აზრით, კარგი იქნება თუ სასწრაფოდ გადაკეთდება ეს პროექტი და საბურთალოს მხრიდან მომავალ მანქანებს გავუკეთებთ გვირაბის ხაზს პირველი სართულის გვირაბთან შემაერთებელს, ხოლო მეორე სართულზე ამ უცნაურ მოსახვევს მოვხსნით და მივცემთ ვარაზის ხევზე ამსვლელ ტრანსპორტს ამ უცნაური მოსახვევის პირდაპირი სვლით გადალახვის საშუალებას.

ამ საკითხზე ნამდვილად ღირს დაფიქრება!

თენგიზ თომაძე,
საქართველოს კულტურის დამსახურებული მუშაკი.

გამოხმაურება

თუ ჩაგივლიათ „აღაიანთან“

ჩვენი გაზეთის 20 აგვისტოს ნომერი იუწყება ვინმე ერევნელი სომხის გრიგორ აღანიანის შესახებ, რომელსაც საქართველოში ვითომ არსებულ „არმენოფობიაზე“ მოლაპარაკე სტატია გამოუქვეყნებია, სიცრუითა და ცილისწამებით სავსე.

არცთუ პატივსაცემმა გრიგორმა რომ იცოდეს საქართველოში ლამის „მაგის სახელობის“ სოფლის არსებობის თაობაზე, ეგების თავს შეიკავებდა მსგავსი პუბლიკაციისგან: ვისაც თბილისი-ხაშურის საავტომობილო მაგისტრალით ერთხელ მაინც უმგზავრია, უთუოდ შეავლებდა თვალს ერთ-ერთ გადასახვევზე მსხვილ საგზაო წარწერას „აღაიანი“, რომელიც დაბოლოების წყალობით ნამდვილად სომხური ფორმისაა, გვარი „აღანიანისგან“ მხოლოდ ერთი ასოთი განსხვავებული; და განა ეს ობოლი მაგალითია ჩვენს ქვეყანაში სომხური თუ მოსომხურო დასახელებების არსებობისა? საინტერესოა, სომხეთში თუ მოიძევება, აღაიანისდარი სოფელი, რომელსაც ქართული სახელი ჰქვია? იქ თუ გააჭაჭანებენ ქართულად მონათლულ სოფელს?

„აღაიანად“ რომ იწოდება, ამდენი ხანი, ქართული სოფელი, ეს რანაირი არმენოფობიაა „აღა“ აღანიანო?..

ლუკა გორგაძე

შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება „სპეცგეო-2008“ აცხადებს აუქციონს

აუქციონზე გამოტანილი იქნება შპს „სპეცგეო-2008“-ის საკუთრებაში არსებული დაბა ზაჰესში, ავჭალის №17-ში მდებარე სასაწყობო შენობა-ნაგებობაში განთავსებული არასაცხოვრებელი ფართი.

1. პირველი სართული

არასაცხოვრებელი ფართი 400,7 $მ^2$. ყოველთვიური საიჯარო ქირა 1 კვმ შეადგენს 1,75 ლარს.

1. საიჯარო ქირა 1 კვმ-ზე მოცემულია დღგ-ს გარეშე.

2. აუქციონის „ბე“ — ერთი თვის ქირა.

3. აუქციონის „ბიჯი“ — საწყისი საიჯარო ქირის 5 პროცენტი.

4. იჯარის ხანგრძლივობა — 2 წელი.

5. აუქციონის დასწრების ბილეთის ფასი — 10 (ათიძ ლარი.

აუქციონზე მონაწილეობის მსურველებმა საუქციონო რეგისტრატორს უნდა წარმოუდგინონ შემდეგი დოკუმენტები:

1ძ განაცხადი აუქციონში მონაწილეობის მიღებისა და სააუქციონო პირობების შესრულების თანხმობის თაობაზე.

2ძ პირადობის მოწმობის დამადასტურებელი მონაცემები (ფიზიკური პირის შემთხვევაშიძ.

3ძ ნოტარიულად დამოწმებული მინდობილობა, თუ იგი მოქმედებს სხვა პირის სახელით.

4ძ მოიჯარის შპს „სპეცგეო-2008“-ის საანგარიშსწორებო ანგარიშზე (ს.ს. „საქართველოს ბანკის“ ცენტრალური ფილიალიძ, ბანკის კოდი 220101502 ა/ა 783818000 ს/კ 202451060 „ბე“-ს შეტანისა და მიღების შეძენის დამადასტურებელი ქვითარი.

5. იურიდიული პირები დამატებით წარმოადგენენ დოკუმენტაციას — ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან და უფლებამოსილი ორგანოს გადაწყვეტილება აუქციონში მონაწილეობის თაობაზე.

ინფორმაცია აუქციონის ჩატარების შესახებ:

აუქციონში მონაწილეობის მსურველთა განცხადების მიღება მიმდინარეობს ყოველდღე, შაბათ-კვირის გარდა, 2011 წლის 23 აგვისტოდან 8 სექტემბრის 12 საათიდან 18 საათამდე, აუქციონი ჩატარდება 2011 წლის 8 სექტემბერს 15 საათზე.

დამატებითი ინფორმაციისთვის მიმართეთ შპს „სპეცგეო-2008“-ის ადმინისტრაციას მისამართზე:

დაბა ზაჰესი, ავჭალის გზატკ. №17.

საკონტაქტო ტელეფონები: 2-18-29-11, 599-54-03-63.

შპს „სპეცგეო-2008“

რეკლამა

„საქართველოს რესპუბლიკაში“

99-62-77;
899 32-85-76.

ნომრის კარიკატურა

— როგორც იქნა, ვიპოვე ჩემი ოცნების ქალი.
— ახლა სხვა ოცნებებს დაემშვიდობე, ძამიკო...

ამირან ერაძის ნახატი.

ტესტი

როგორი მიდრეკილება გაქვთ გაწბილებისადმი?

ტესტი დაგეხმარებათ, უპასუხოთ ამ კითხვას

1. თქვენი აზრით, გაქვთ ნიჭი, რომელსაც ვერ იყენებთ სრულად?
ა) დიახ.
ბ) არა.

2. პერიოდულად გიჩნდებათ შეგრძნება, რომ ცხოვრება უქმად მიდის?
ა) დიახ,
ბ) არა.

3. გაღიზიანებთ უგერგილო ხალხი?
ა) დიახ,
ბ) არა.

4. გინდათ, რომ მეტი ვალდებულებები გქონდეთ?
ა) დიახ.
ბ) არა.

5. თუ გიჩნდებათ ზოგჯერ დილიდანვე უხასიათოდ ხართ?
ა) დიახ,
ბ) არა.

6. ხშირად თუ არის ხოლმე, რომ სურვილი, ხელი გაარტყათ ადამიანს?
ა)დიახ,
ბ) არა.

7. შეგიძლიათ დაიჩივლოთ, რომ ბევრი განუხორციელებელი იდეა გაქვთ?
ა) დიახ.
ბ) არა.

8. თუ არის ამჟამინდელი თქვენი საქმიანობა დაკავშირებული იმასთან, რაზეც 18 წლის ასაკში ოცნებობდით?
ა) არა,
ბ) დიახ.

9. სავსებით კმაყოფილი ხართ თქვენი სექსუალური ცხოვრებით?
ა) არა,
ბ) დიახ.

10. ხშირად თუ ხდება, რომ გაღიზიანებთ სხვების ჩვევები?
ა) დიახ,
ბ) არა.

11. თუ შეინარჩუნეთ ფიგურა წარსულთან შედარებით?
ა) არა,
ბ) დიახ.

12. მომავალს ოპტიმიზმით უყურებთ?
ა) არა,
ბ) დიახ.

15. ხშირად გაწუხებთ მოწყენილობა?
ა) დიახ,
ბ) არა.

ტესტის გასაღები: „ა“-ს ყოველ კითხვაზე დაიწერეთ 0 ქულა, პასუხზე „ბ“ — 2 ქულა.

შეაჯამეთ ქულები და გაეცანით დასკვნას

0-12 ქულა. შეეცადეთ შეიცვალოთ დამოკიდებულება ცხოვრებისადმი. აიყვანეთ იგი თქვენს ხელში. გაიხსენეთ რამდენიმე განვლილი წელი. როგორი ოცნებები და ამბიციები გქონდათ? თუ ზოგიერთი მათგანი ვერ აისრულეთ, ეს არ არის საბაბი სასოწარკვეთილებისთვის, საჭიროა მხოლოდ, რომ მონახოთ ახალი მიდგომა დასახული მიზნების მიღწევისადმი. მთავარია, არ იყოთ იმის მოლოდინში, რომ მოხდება სასწაული. ნებისმიერი სვლა პირველი ნაბიჯით იწყება და ის რომ იყოს წარმატებული, საჭიროა დაისახოთ ამოცანა, არ გაემიჯნოთ რეალობას, მაშინ ჩანაფიქრის რეალიზაციის პროცესიც გაცილებით მაღალი იქნება.

14-22 ქულა. თქვენს ცხოვრებას არ მართავს გაწბილება, მაგრამ ზოგჯერ თქვენ ზედმეტად სერიოზულ ყურადღებას უთმობთ ისეთ რამეებს, რომლებიც, ვთქვათ პირდაპირ, არაფრადაც არა ღირს. ეს რომ პრობლემად არ გადაიქცეს, ეცადეთ უფრო უკეთესად აკონტროლოთ თქვენი ემოციები. ნუ ელოდებით მახლობლებისგან, მით უმეტეს სხვა ადამიანებისგან, უფრო მეტს, რისი მოცემაც მათ შეუძლიათ. გაზრდილი მოთხოვნები როგორც საკუთარი თავისადმი, ისე სხვებისადმი — პირდაპირი გზაა ნევროზებისკენ, თან ბრძოლაც სპეციალისტების დაუხმარებლად მეტად ძნელი საქმე იქნება.

13-30 ქულა. თქვენ კმაყოფილებას იღებთ ცხოვრებისგან და, როგორც ჩანს, ისწავლეთ სინამდვილის აღქმა ისე, რომ გაწბილებას რაიმეს არ ვინმეს გამო საკმაოდ იშვიათად განიცდით.

ცნობისმოყვარეთათვის

საd, რა, როდის?

- ვიკინგები მრისხანე მეომრები იყვნენ, მაგრამ რუსეთში ჩასვლისას ძარცვას ვაჭრობას ამჯობინებდნენ, რადგანაც ნაძარცვით დატვირთული გემებით გაქცევა მათ მდინარით უხდებოდათ და არა ზღვით, რაც ძალზე სახიფათო იყო.
- ინგლისში XX საუკუნის დასაწყისამდე შემორჩა ტრადიცია, რომელიც ავალდებულებდა მორიგე პოლისმენს საღამოობით შემოევლო პარლამენტის პალატები და ეკითხება, თუ ვინ მიდიოდა სახლში. ეს ტრადიცია დამკვიდრდა მაშინ, როდესაც უკმაყოფილო მოსახლეობა შინ მიმავალ პარლამენტარებს სცემდა.
- მალაის არქიპელაგის კუნძულის მკვიდრნი ყოველწლიურად ახალგაზრდავდებიან, რომლის მიზეზი ის გახლავთ, რომ მათთან ასაკის აღრიცხვა უკუღმა ხდება.
- ისლანდიის სახელმწიფო გერბზე გამოსახულია ყინულზე შემდგარი მეომარი არწივი და ხარი.
- დროშის დაბადების თარიღად მიიჩნევენ ძვ.წ. 105 წელს, როცა კონსულმა მარიუსმა კანონი გამოსცა და ის სახელმწიფო სიმბოლიკად იქცა.
- 1914 წლამდე ავსტრალიას ევროპელები „ახალ ჰოლანდიას“ უწოდებდნენ.
- იაპონელები ნახატებზე არ გამოსახავენ ჩრდილებს, რადგანაც იაპონელებმა ევროპულ ნახატებზე გამოყენებული ჩრდილები გააიგივეს შავ ჭირთან.
- ჩინეთის მონასტერ შაოლინში წარმოიშვა საბრძოლო ხელოვნება უ-შუ.
- ძველი ბერძნები იტალიას უწოდებდნენ „ხბოების ქვეყანას“.
- ძველი ბერძნები და რომაელები ყველა უცხოელს უწოდებდნენ ბარბაროსს.

მოგვაწოდა
ტიტე კოპალეიშვილმა

რეკლამა გ. ახვლედიანის ქ. №19.
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
299-62-77; 599 32-85-76.

სტუდენტთა საყურადღებოდ!

აკადემიკოს ალექსანდრე კუჭუხიძის **საქართველოს ჰუმანიტარულ-ეკონომიკური უნივერსიტეტის ბაკალავრიატის ეკონომიკურ, სამართალმცოდნეობისა და ჟურნალისტიკის II, III და IV კურსებზე ნებადართულია** ამავე პროფილის სხვა უმაღლესი სასწავლებლებიდან საამისო სურვილის მქონე სტუდენტთა გადმოყვანა. **ამ უნივერსიტეტში სწავლების წლიური საფასურია 1700 ლარი.** საბუთების მიღება იწარმოებს 25 სექტემბრამდე. სასწავლო წელი დაიწყება 1 ოქტომბერს.

მისამართი: თბილისი, ალექსანდრე ყაზბეგის გამზირი 45. საკონტაქტო ტელეფონები: 2 31 18 50, 2 31 14 75.

რექტორატი

ლარის ოფიციალური გაცვლითი კურსი

1 აშშ	– 1.6420 ლარი
1 ევრო	– 2.3699 ლარი
1 გირ. სტ.	– 2.7085 ლარი
100 რუბლი	– 6.6126 ლარი
1000 სომ. დრამი	– 5.4792 ლარი
1 აზ. მან.	– 2.0883 ლარი
10 უკრ. გრივნა	– 2.0598 ლარი
1 თურქ. ლირა	– 1.9189 ლარი
10 ჩინ. იუანი	– 2.5654 ლარი

ამინდი დღეს

თბილისი.	+16 — +29
ქუთაისი.	+15 — +26
ბათუმი.	+16 — +23
ზუგდიდი.	+16 — +26
თელავი.	+16 — +28

ანეკდოტები

მეცნიერებმა დაადგინეს, რომ დინოზავრები გონიერი არსებები იყვნენ, მისდევდნენ სოფლის მეურნეობას, ჰქონდათ კალენდარი, თავიანთი დამწერლობა, სახელმწიფო და მეცნიერება. გათხრებისას ნაპოვნია დინოზავრთა გაეროს ასამბლეაზე ერთი დინოზავრის გამოსვლის ტექსტი. მასში ნათქვამია: ექსპერიმენტები, რომლებიც შიმპანზეებს უტარდებათ, სასიკეთო შედეგებამდე არ მიგვიყვანსო.

* * *

რეანიმაციაში მოიყვანეს დანით ზურგში დაჭრილი კაცი.

— გტკივათ? — ეკითხება ექიმი.

— მხოლოდ მაშინ, როდესაც ვიცინი, — ექიმო.

* * *

ოლიგარქი, რომელსაც არაფერი არ აკლია, პლაჟზე ირუჯება. უცებ ოქროს თევზი დაინახა და დაიჭირა.

— აბა, ახლავე მოიფიქრე ჩემთვის სამი სურვილი!

* * *

— თქვენთან მგრძნობელობის ამაღლების საშუალებანი კონტრაცეპტივი არის? — ეკითხება გოგო აფთიაქარს.

— რა, რა?

— უფრო გასაგებად გეტყვით, თქვენთან ულვაშებიანი გამყიდველი არის?

— არის, მაგრამ დღეს სამსახურში არ გამოსულა.

კადრი

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (დავით აღმაშენებლის 150. ტ: 599 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

რედაქტორის მაგიერ
სპარტაკ ქობულია
299-62-77; 599 36-00-35

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 599 53-76-16;
რუსლან რუსია 599 17-21-21;
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24